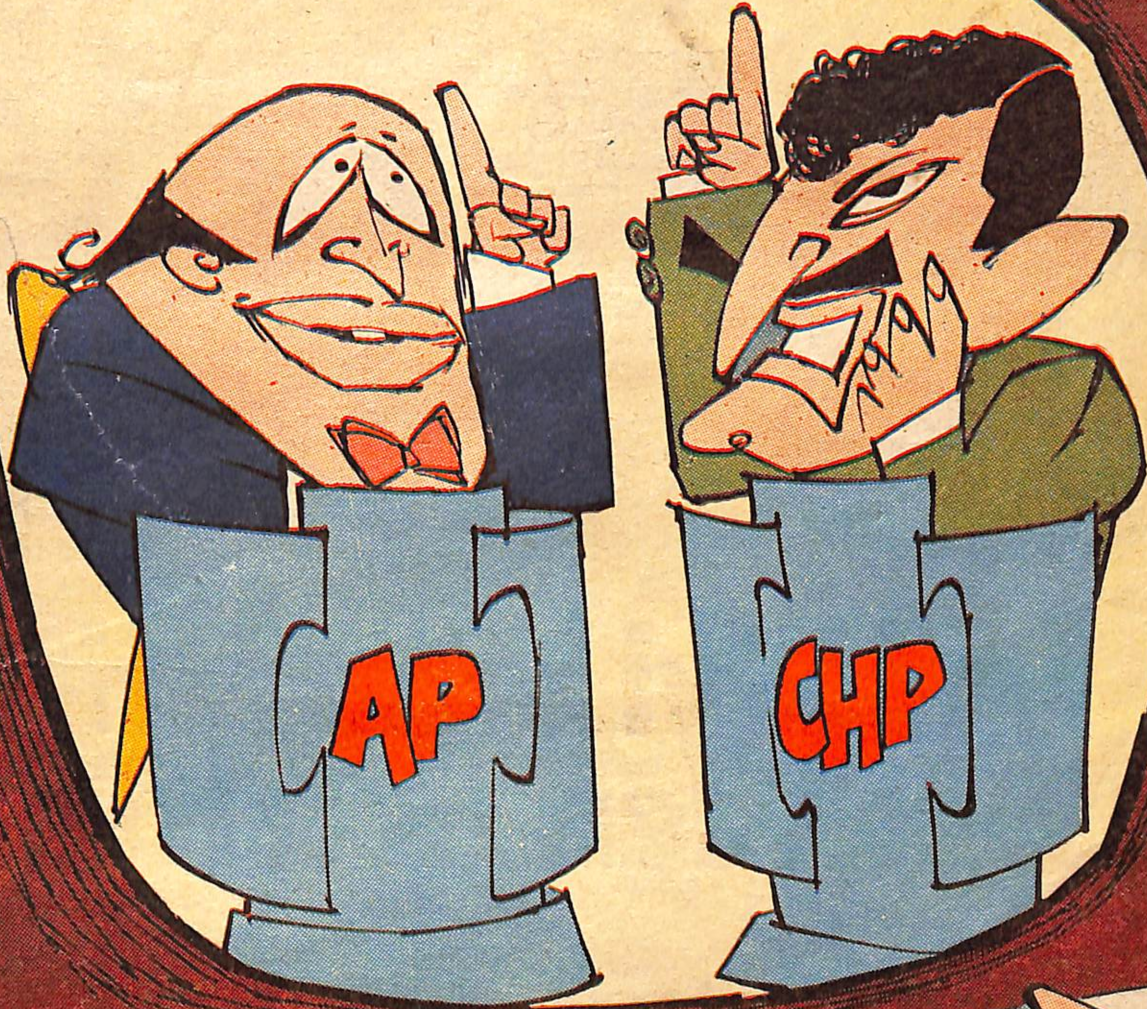
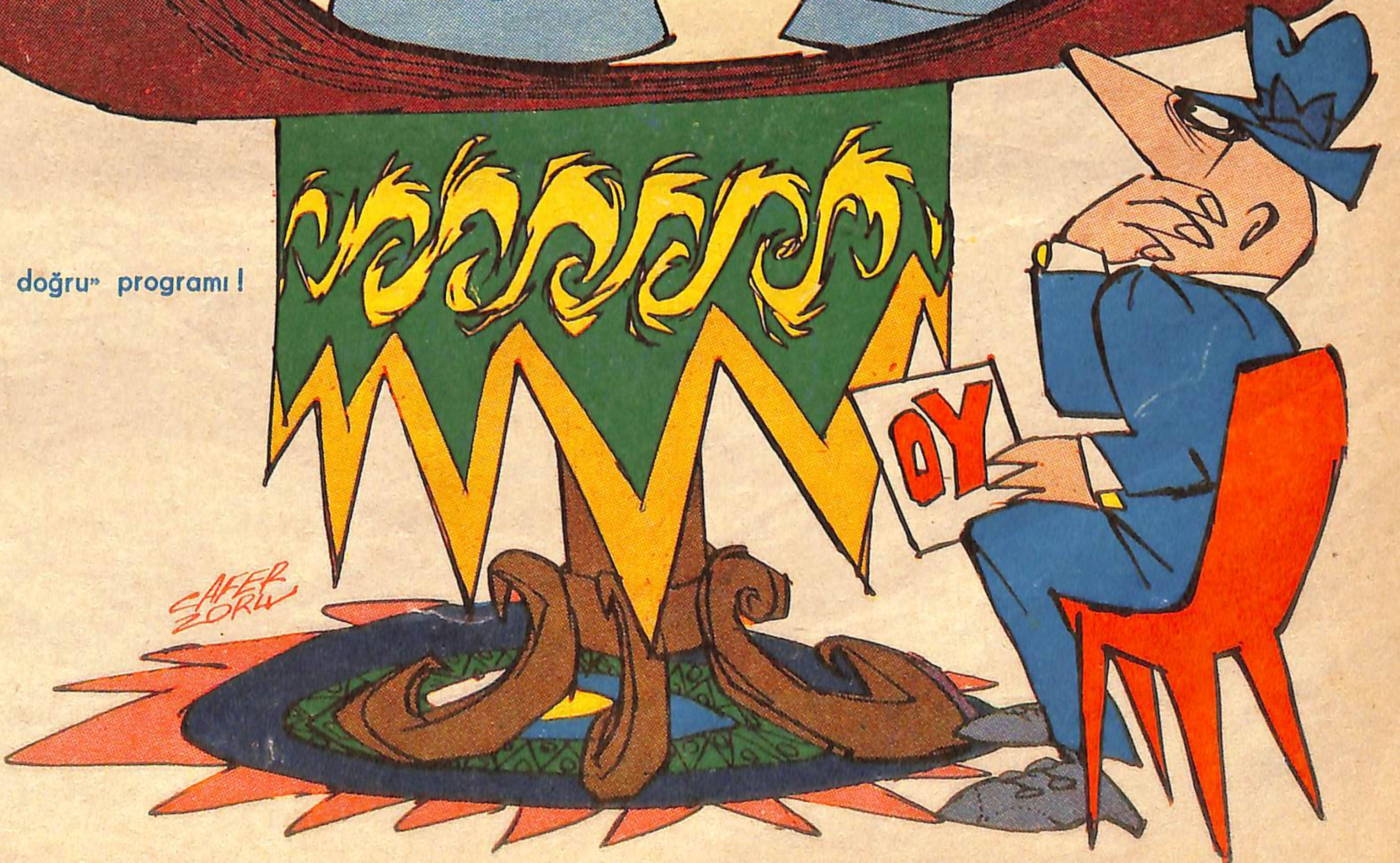
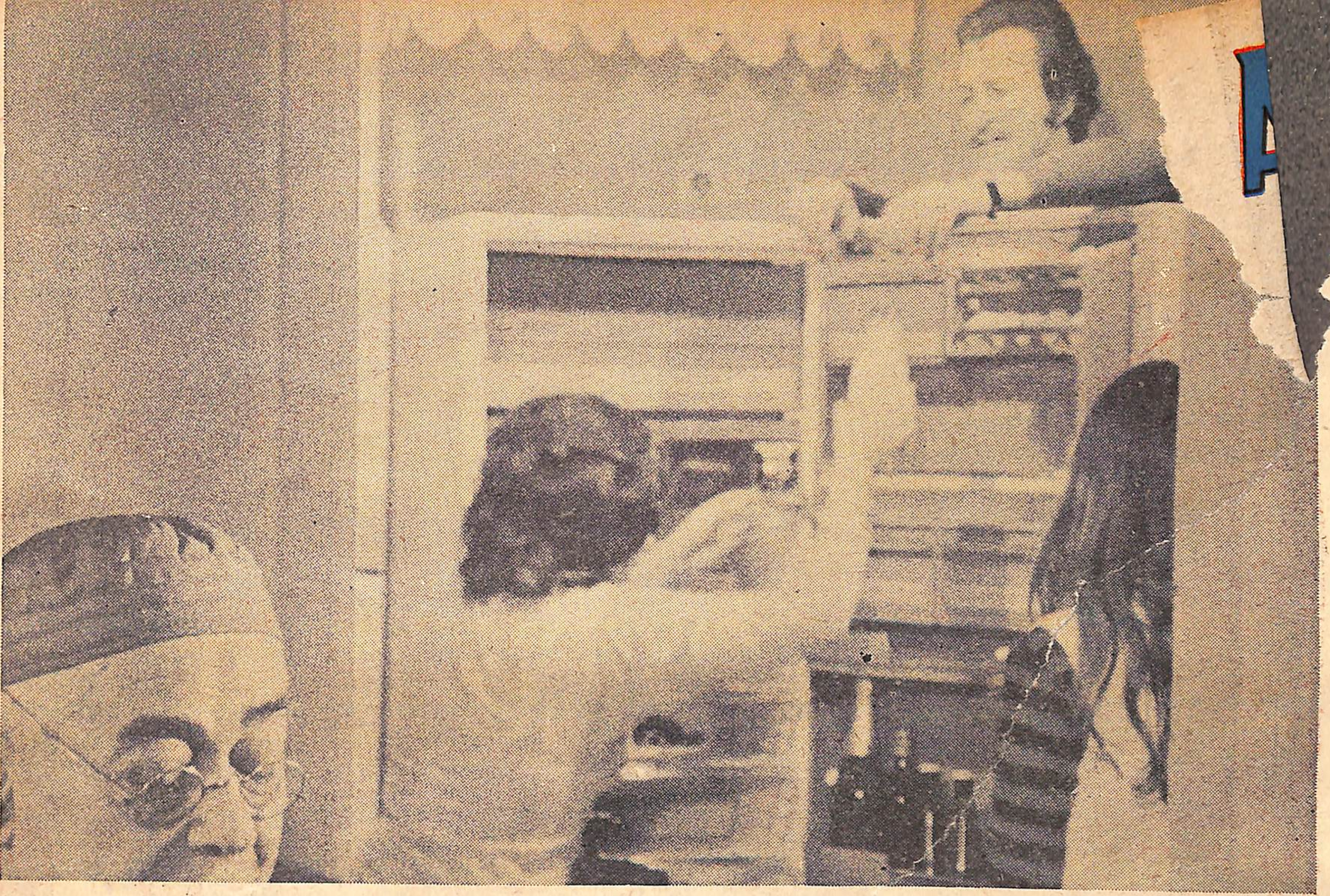
Akbaba

Akbaba Toto'da KAZANANLAR Bu SAYIDA!

TV'de «Hangisi doğru» programı!

AEG'yi seçenlerin bildikleri nelerdir?

İlkin şudur:
Bu yıl yurdumuzda hepsi ince duvarlı, hepsi emaye 12 model soğutucu sunan tek marka AEG'dir.

Diğer önemli noktalar:

- AEG'nin emayesi yekparedir.
- AEG'nin yüksek randımanlı "roll-bond" tipi evaporatör'ü yekpare alüminyumdur.
- AEG'nin buzlukları alüminyumdur.
- AEG'de özel etlik vardır.
- AEG'nin rafları ayarlanabilir.
- AEG'de soğuk kontrol damlalığı vardır.
- AEG, dünyaca ünlü AEG kompresörü ile donatılmıştır.
- AEG, dünyanın her yerinde 5 yıl garantilidir.

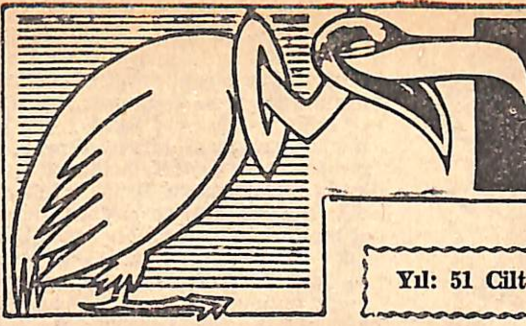
Fazla bir ödeme yapmanızı gerektirmeden size daha çok şey veren AEG'leri mutlaka görünüz...

Bilerek alınız!

POLİ-ÜRETAN'lı AEG
"birinci marka"

(Manajans: 1633 — 82)

Akbaba

Yıl: 51 Cilt: 25 Sayı: 27 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 20 Haziran 1973 * Fiyatı: 150 Krş.

Yanık kim?

BİR kişi bir mahkemede hem yargıç, hem dâvacı olabilir mi?

Olamaz tabiî.

Ama Bektaşi'nin abdestsiz namaz için dediğini bilirsiniz:

— Ben kıldım, oldu.

O minval üzre bildiğinizi okuyarak bir dâvada taraf durumunda bulunan kişiyi aynı zamanda o dâvanın yargıcı yaparsanız...

Olur. Bektaşi'nin namazının makbul olduğu kadar!

Hele güçlü bir kuruluşla tek bır kişinin karşı karşıya geldiği durumlarda öyle bir yargılamanın adaletine büsbütün gölge düşer.

Hele hele, o kuruluş Devlet ise? O zaman adalete düşen gölge öyle koyulaşır ki, alaca karanlık yayılır ortalığa.

Yazık ki 27 aydanberi pek az iş yapmış parlamentomuzun gerçekleştirebildiği tek tük tasarılardan biri olan Güvenlik Mahkemelerinin kuruluşuyla hukuk alanımıza o türlü bir loşluk yayılmış bulunuyor. Yeni yasaya göre o mahkemelerde sanıkları yargılayacak kimselerin seçiminde hükûmet büyük çapta söz sahibi. Yâni Devlet bir bakıma hem dâvacı, hem yargıç.

Adaletin bağımsızlığı ilkesinin böylece zedelenmesi çok, çok ters bir gelişme.

Ters olduğunu söyleyen ben değilim. En değerli hukukçularımız, profesörlerimiz, uzmanlarımız aylardanberi yazıp konuşarak belirtiyorlar bunu. Geçenlerde İstanbul Cumhuriyet Savcı Yardımcılarından Hasan Akgiray istifa ederek basına şu demeci verdi:

— Otuzbir yıllık mesleğimden, Güvenlik Mahkemeleri kuruluşunun yargı bağımsızlığı ilkelerini zedeleyeceği görüşüyle çekiliyorum.

Bu zedelenmenin anlamını da şöyle açıkladı Akgiray:

— Bir siyasî partinin üyelerinden oluşan yürütme organının atayacağı hâkim ve savcılarla dağıtılacak adalet, uygar toplumların çoktan tarihe gömdüğü «Kralın Mahkemeleri» nin çürümüş dosyalarında kalmıştır.

Bir mahkeme kuruluşunun ayrıntıları üstünde bu kadar dikkatle durmayı kılı kırk yarmak sayan vatandaşlarımız bulunabilir. Öylelerinin günün birinde tam bağımsız ve tarafsız olmayan bir mahkeme önüne çıkmak zorunda kalarak ömürlerinin en acı dersini almamalarını dilerim.

Düşünün: Kaderiniz birkaç kişinin dudakları arasında. Ve siz onların adaletten başka hiçbir gücün emrinde olmadıklarına tam güvenemiyorsunuz...

Hiçbir şeye benzemez bunun dehşeti. Hukuk düzenini kopya etmiş olduğumuz Batı'da öyle bir tersliğin önlenmesi için türlü tedbirler alınmış, bazı ülkeler o kadarını bile yeterli görmeyerek insanların suçlu olup olmadıkları gibi bir kararın hiçbir yargıca bırakılamıyacağına inanmış ve jüri sistemini uygulayagelmişlerdir.

O sistemde seçmen listelerinden kura ile adlar seçilir. Ceza dâvalarında bu kişiler gerek savcı, gerek sanık avukatı tarafından sorguya çekilirler. Herhangi bir nedenle tarafsız olamıyacağından kuşkulanılan kişiler elenir; ancak iki tarafın da kabul ettiği kişiler girer jüriye. O zaman, o jüri sanığın suçlu olup olmadığına karar verince, kimsenin bir diyeceği kalmaz.

Son günlerde ben bu uygulamanın bizim için çok çarpıcı bir örneğini izleme fırsatını buldum.

Biliyorsunuz, dörtbuçuk ay önce Yanıkyan adlı bir Ermeni fanatiği Amerika'nın Santa Barbara kentinde iki diplomatımızı öldürdü. İşte onun iki hafta önce başlayan yargılanmasında jüri seçimini seyrettim.

Günlerce düzinelerle Amerikalı savcı ile sanık avukatlarının karşısına saf saf dizilip uzun uzun sorguya çekildiler. Özellikle avukatlar üye adaylarının her birine ter döktürecek kadar ince eleyip sık dokudular her şeyi. Şöyle sorularla herkesin geçmişini didik didik ediyorlardı:

— Soyunuzda sopunuzda hiç Türk kanı var mı? Hiç Türk dostunuz oldu mu? Ömrünüzde hiçbir Türk'le konuştunuz mu? Herhangi bir nedenle Türk'lere yakınlık yahut sempati duyar mısınız? Türkiye Cumhuriyeti hükûmetiyle herhangi bir zaman hiçbir ilişiğiniz oldu mu? Yakınlarınız ya da tanıdıklarınız arasında öyle bir ilişiği olmuş kimse var mıdır?

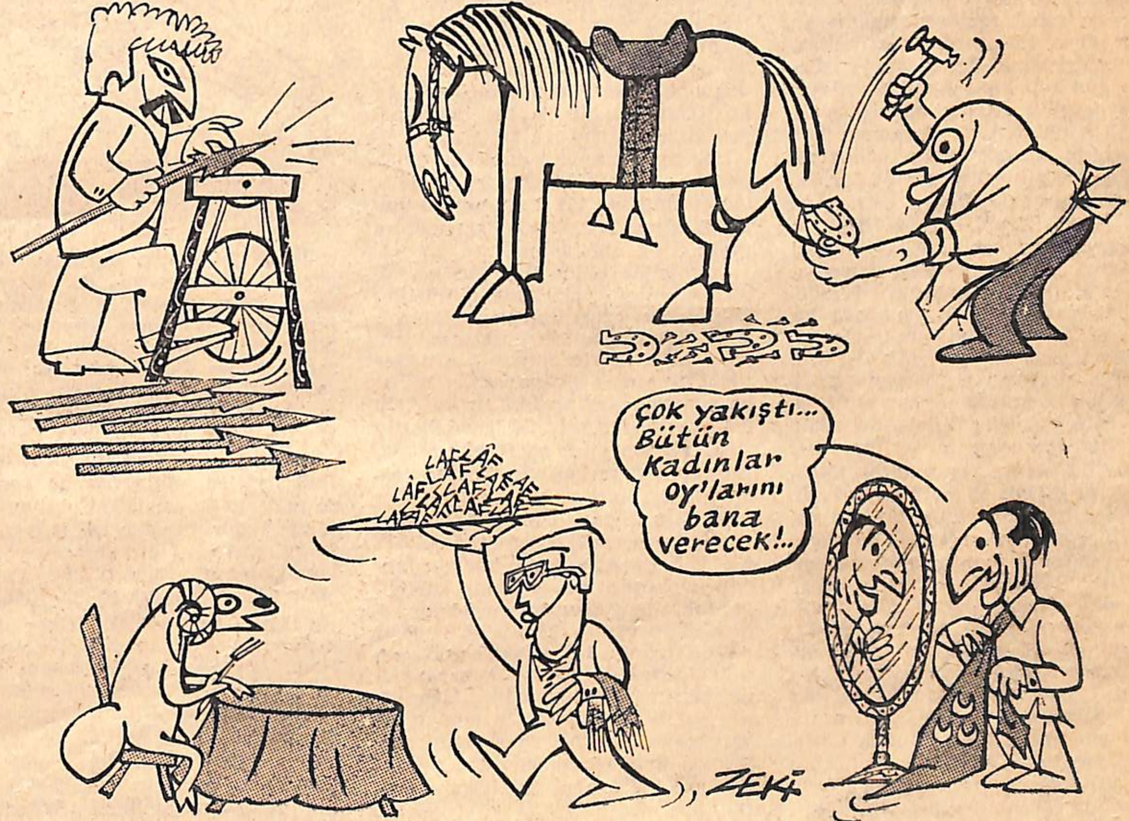
Onbeş yıl önce binbaşı rütbesiyle Amerikan Hava Kuvvetlerinde bulunduğunu söyleyen bir aday sırf Türkiye'ye askerî uçakla bir kere gidip gelmiş olduğu için Yanıkyan'ın avukatları tarafından reddedildi.

Neymiş? Belki bizim memlekette başına iyi bir şey gelmişse, Türk'lere yakınlık duyar ve sanığa karşı tarafsız olamazmış!

Diyeceğim, elin memleketi iki insan öldürmüş olduğu su götürmez bir katil göçmeni yargılamaya başlamadan jüri seçiminde bu kadar titiz davranırken biz kendi ülkemizde kendi vatandaşlarımıza adalet dağıtacak mahkemelerin savcı ve yargıçlarını atama hakkını siyasî iktidarlara veriyoruz.

Asıl bizim her birimizin adı Yanıkoğlu olmalı!

Refik ERDURAN

— Partiler seçim faaliyetlerini hızlandırdı. —

YAZ'ın bütün neşesi
Gelecek hafta
AKBABA'nın YAZ SAYISINDA

Koltuğunda Rahat Oturamayan ADAMA MEKTUP...

AZİZ NESİN

SAYIN Bay,

Görünüşü rahat, geniş, sağlam, pahalı, çok güzel bir koltuğunuz var. Ama neden siz o koltuğun içinde rahat değilsiniz? Üstelik, o yumuşacık, geniş koltuğunuzun önündeki o koca masaya dirseklerinizi de dayayınca, koltuğunuzda rahat rahat oturmanız gerekir. Oysa siz oturduğunuz koltukta tedirginsiniz. İğneli fıçıya düşmüş gibi hep kıpır kıpır kıpırdayıp duruyorsunuz. Nedir bu tedirginliğiniz? Sanki haşarı öğrenciler, koltuğunuzun oturak yerine, uçları yukarı gelen raptiyeler koymuşlar da, siz de oturunca altınıza batmış gibi... Hayır, hayır, öyle de değil, o geniş, o rahat görünüşlü, o güzel koltukta, ha düştünüz ha düşecekmişsiniz gibi sallantıdasınız. Elindeki denge sırığının bir ucunda su dolu bir kova, öbür ucunda taş dolu sepet asılı bir ip cambazı duruyor. O cambazın ip üstünde yürümesi, sizin koltukta oturmanızdan çok daha dengeli. Sanki altınızdaki o koltuk canlanıp huylu bir katır olmuş da, siz de yaşamınızda ilk olarak bindiğiniz o katırın sırtında hop hop hopluyorsunuz. İki elinizle, tırnaklarınızı da geçirerek koltuğunuzun dayanak yerlerine, düşmemek için, sanki katırın yelesine yapışır gibi sıkıca yapışmışsınız. Sizi o koltukta öyle ha düştü, ha düşecek durumda gördükçe, biz de yüreğimiz ağzımızda korkular geçiriyoruz. Bu yürek çarpıntılarından kurtulmak için en iyisi, sizin o tedirgin durumunuza, tehlikeli görüntünüze sırtımızı çevirip bakmamak. Ama elde mi? Bir insan, oturak yerine dikenler ya da iğneler batmış gibi koltuğunda acılar çekerek kıvranırken, ha düştü ha düşecek diye korkudan soğuk terler dökerken, öyle birine kim arkasını dönebilir?

Altınızdaki koltuk geniş. Önünüzdeki masa büyük. Hele odanız sımsıcak, koskocaman. Peki, nedir derdiniz? Nedir bu tedirginliğiniz? Düşseniz bile, yere yumuşacık halı serili olduğundan bir yeriniz de acımaz. Ne oluyor size böyle? Sanki çok derin bir uçuruma yuvarlanıp paramparça olacakmışsınız gibi, siz böyle yuvalarından fırlamış fincan gözlerle korkular içinde çırpındıkça, biz de gerçekten büyük tehlike içinde olduğunuzu sanarak size acıyoruz.

Ay yapmayın, ne olur... Bir o yana, bir bu yana, bir sola yalpalayıp durmayın... Oturun şu koltuğa! İyice yerleşin...

Oturduğunuz o koltukta rahat ettirebilmek için ne yapmalıyız bilmem ki... Sizi koltuğunuzda ha düştü, ha düşecek korkuları içinde gördüğümden beri düşündüğüm işte bu: Koltukta oturan bir insan neden yuvarlanır?

Haa, bakınız, düşünürken, düşünürken, şimdi birdenbire eskiden tanığı olduğum bir olayı hatırladım. Belki sizin koltukta düşmemenize yarar diye, anlatayım.

Çok yıllar oldu. Bir yaz gecesi, bir açıkhava gazinosuna gitmiştim. Çok zengin programı olan gazino o gece çok kalabalıktı. Orkestra çalıyor, şarkılar söyleniyor, artistler türlü gösteriler yapıyorlardı. Bir ara gazino bahçesinin ortasındaki pistte bir akrobat, iki sandalyenin üstüne çıkarak zor cambazlık numaraları yapmaya başladı. O sırada seyircilerden bir sarhoş müşteri boyuna konuşuyor, cambaza lâf atıyor, yöresindekileri tedirgin ediyordu. Bir yabancı dilde konuştuğundan sarhoşun ne dediğini anlamıyorduk ama, davranışlarından, ortaya çıkıp cambazlık etmek istediği belli oluyordu. Lâf atmakla yetinmedi, saldırıya da geçti. Cambazın numaralarını beğenmemişti. Kendisinin cambazdan daha iyi numaralar yapabileceğini göstermek istiyordu. Sarhoş müşterinin sululuğu yüzünden gazinoda soğuk bir hava esmişti.

Lüks bir gazinoydu. Müşteriler de seçkin kişilerdi. İşte bu yüzden garsonlar, o sulu sarhoşu kolundan tutup dışarı atmıyorlardı. Bir adam —gazinonun müdürü olacak— ortaya çıktı, esprili bir konuşmayla, yabancı sarhoşu yatıştırmak için istediğini yapmasına seyircilerin izin vermelerini diledi. Bunun üzerine iki ayağının bile üzerinde zor duran sarhoş, masalara, sandalyelere çarpa çarpa piste geldi. Ağzının kenarında bir cıgara, ortadaki masaya çıkmaya çalıştı. Ama bitürlü masanın üstüne çıkamıyordu. Sarhoşun

sallanıp yalpalayıp durması, seyircileri eğlendiriyordu. Bir alay konusu bulan müşteriler, sarhoşu alkışlamaya başladılar. Bundan büsbütün yüreklenen sarhoş, önce masanın, sonra da masanın üstündeki sandalyelerin üstüne çıktı, oturdu, cıgarasını tüttürmeye başladı. İyi işte, başardı, artık yatışsa da yerine gitse ya... Sarhoş hiç yatışır mı! İndi aşağıya. Kollarına üç sandalye taktı. O üç sandalyeyle, masa üstündeki dört sandalyeye tırmanmaya çalıştı. Nasıl bir korkulu görüntüydü, anlatılır gibi değil... Yukarı çıktı. İkidebir ayağı tökezleniyordu. Ha düştü, ha düşecek... Gazinodaki kadınlar, korkudan çığlıklar atıyorlardı. Bir kaç kez, sarhoşun tepe üstü yere çakılmasına kıl payı kalmıştı. Tam düşecekken, sandalyelerden birinin ayağına, arkasına, bir yerine tutunup dengesini buluyor, düşmekten kurtuluyordu. Neyse, indi... Artık bu tehlikeli numarasını bitirdi diye hepimiz alkışladık... Siz misiniz alkışlayan... Kollarına iki sandalye takmış, geldi. Yine ağzının kenarında cıgara, iki kolunda birer sandalye, tırmanmaya başladı. Önce masaya, sonra masanın üstündeki dört sandalyenin üstüne, sonra onun üstünde duran üç sandalyenin üstüne, kolundaki iki sadalyeyi yerleştirip en üste çıktı, oturdu. Ama bütün bunlar, anlatıldığı kadar kolay, çabuk olmuyordu. Sarhoş, altı yedi metre yükseklikteydi. Her sendeleyişinde, kadınlar çığlık çığlığa bağırıyorlardı.

Sarhoş sandalyeye oturdu. Nerdeyse dudağını yakacak kadar içilmiş olan cıgara izmaritini yere attı. Cebinden cıgara paketini çıkardı. Ağzının kenarına cıgarasını iliştirdi. Cıgarayı çakmağıyla yaktı. Bütün bunları yaparken birkaç kere düşme tehlikesi geçirdi, hepimizi korkuttu. Cıgarasından birkaç soluk aldıktan sonra inmeye başladı. İnmesi bir zorluk, çıkması bir başka zorluk... Az kaldı yuvarlanacaktı. Neyse, indi. Oh kurtulduk demeye kalmadı, koluna bir sandalye daha takıp tırmanmaya davrandı. Bu kez engel olunması için bağırıp çağıranlar oldu. Ama kimse sarhoşu tutamadı. O, kolunda sandalyeyle bu kez bir maymun çevikliğiyle birden tırmanıp ta en üste çıktı, kolundaki sandalyeyi alttakilerin üstüne yerleştirip, üstüne oturdu, cıgarasını tüttürdü. Sonra ayağa kalktı. Bir ayağını havaya kaldırıp tek ayağının üzerinde durdu. Ama yine sallanıyordu. Öyle ki, onun düştüğünü görmemek için kadın seyircilerden elleriyle yüzünü kapatanlar vardı.

İşte o sırada... Hiç olacak şey değil. Sarhoş, iki elini sandalyenin arkalığına koyup ayaklarını havaya kaldırdı. Sandalyenin arkalığını tutmuş iki eli üstünde amuda kalkmıştı. O durumda bile fırtınada bir dal gibi sallanıyor, ama düşmüyordu. Üstelik, cıgara da hâlâ ağzının kenarındaydı.

Ancak o zaman, bir sarhoş müşteriyi değil, büyük bir cambazı seyrettiğimizi anlayabildik.

Sayın Bay! Sizin büyük ve ılık bir salonda, önünüzdeki kocaman masaya dirseklerinizi dayayarak oturduğunuz o rahat görünüşlü, yumuşak, geniş koltuktaki tedirginliğinizi, bitürlü rahat oturamayıp kıvır kıvır kıvranmanızı, sanki derin bir uçuruma düşecekmişsiniz gibi korkular çektiğinizi görünce, yıllar önce bir gazinoda seyrettiğim, kendisine sarhoş müşteri süsü vermiş olan o usta cambazı hatırlarım.

O cambaz, masada üstüste duran dört katlı sandalyelerin üstüne tırmanıyor, en tepedeki sandalyenin arkalığına tutunup amuda kalkıyor, yine düşmüyor da, siz neden geniş, sağlam koltuğunuzun içinde bitürlü rahat oturamıyorsunuz? «O cambaz da ondan...» diyeceksiniz. Sizin neyiniz eksik o cambazdan demiyeceğim. Evet, o cambaz; cambaz olduğu için de altı - yedi metre yükseklikteki sandalyenin üstünde amuda kalkıyor. Size koltuğunuzun üstünde amuda kalkın diyen yok, koltuğunuzda rahat rahat oturun, altınıza dikenler batmış gibi kıpırdayıp durmayın, yeter diyoruz. Cambaz o denli yüksekte amuda kalkıp düşmüyor da, siz neden geniş koltukta otururken düşme korkuları çekiyorsunuz? Bunu anlamak için cambazın neden düşmediğini bilmemiz gerekir. O cambaz düşmez bayım. Çünkü, üstünde amuda kalktığı bütün sandalyeler dengede duruyor. Cambazla, altındaki sandalyelerin ağırlıkları, sandalyelerin hem sağ, hem sol ayaklarına dengeli olarak dağılmış. Oysa hem sizin, hem üzerinde oturduğunuz koltuğun ayaklarına bir baksanıza! Gördünüz mü, koltuğun bir yanındaki ayakları var, öbür yanındaki ayakları yok. Nasıl? Düşersiniz sayın bayım, düşersiniz, elbet düşersiniz. Sizin o geniş koltuğa yerleştirdiğiniz poponuz ne denli büyük olursa olsun, doğa yasalarına, toplum yasalarına karşı koyacak güçte değildir. Düşersiniz sayın bay! Hem de düşeceksiniz! Hiç olmazsa, neden düşeceğinizi, düşünce de neden düştüğünüzü anlamış olsaydınız... Sizden öncekiler de patır patır düştüler ama, ne yazık, neden düştüklerini bitürlü anlayamadılar. Siz de onlar gibi düşeceksiniz, yuvarlanarak düşeceksiniz!

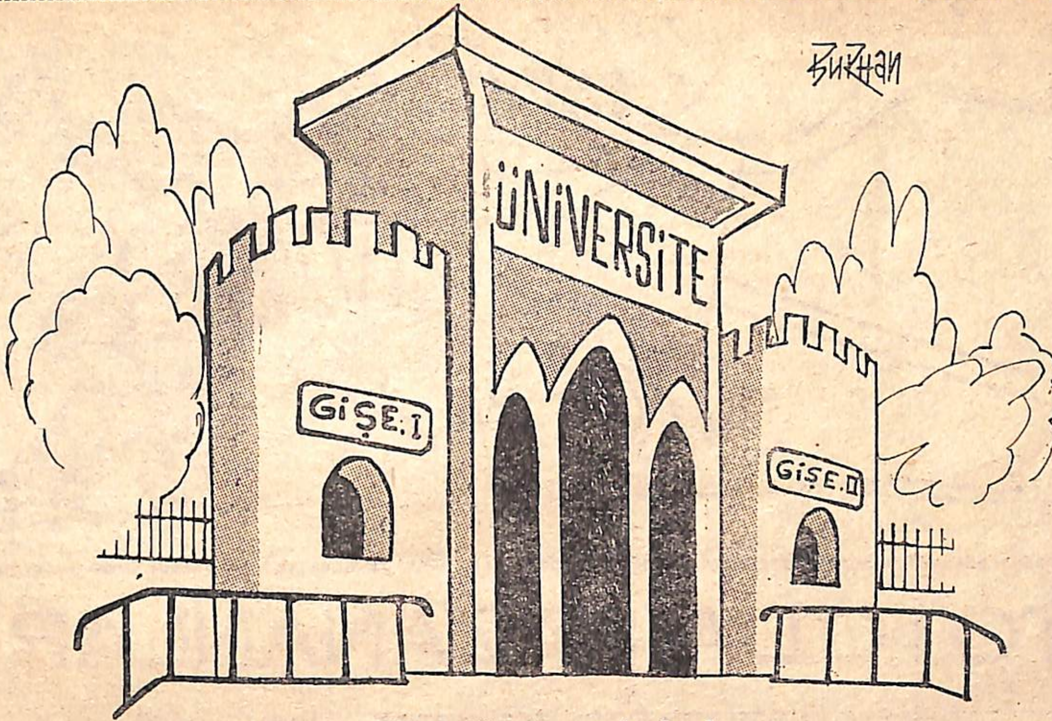
Aziz NESİN

Demirel, «Ecevit'i halka şikâyet edeceğim» dedi. — Gazeteler —

C.H.P

ZEKİ

— Bundan şikâyetçiyim!..

— Yüksek öğrenim paralı olacak. —

Fezada kalma rekoru kırıldı.
— Gazeteler —

— Biz de kırdık!

YELPAZE

REFİK ERDURAN

TOZ!

★

BAYINDIRLIK, Sağlık, Tarım, İmar İskân, Adalet, Ulaştırma, Millî Eğitim, Millî Savunma, İçişleri Bakanlıklarının temsilcileri ile Teknik Üniversite profesörleri ve başka uzmanlar toplanmışlar; görüşmüşler, görüşmüşler, görüşmüşler...

Ne görüşmüşler o kadar? Savaşa mı giriyoruz? Seferberlik mi ilân ediliyor? İşitilmemiş bir hastalık salgını ya da o biçim bir konu mu var?

Hiçbiri değil. Konu: Trafik. Onca akılevvel insanı —ve ayrıca birçok dernek temsilcilerini— o kadar zaman bir araya getiren kuruluşun adı Merkez Trafik Komisyonu.

Aslında önemsiz sayılmaz tabii o konu. Yurdumuzdaki trafik durumunun savaşa da, seferberliğe de, işitilmemiş bir hastalık salgınına da benzer yönleri var. Eğer görüşme maratonu sonunda o dert giderilmiş yahut hafifletilmişse bize yürekten alkışlamak düşer.

Ne yapmış komisyon? Ülkedeki karayolları ağında etkili bir denetleme şebekesi mi kurmuş? Büyük kentlerimizdeki trafik düğümlerine temel çözümler mi aramış? İstanbul'a azıcık nefes aldıracak metronun gerçekleştirilmesi yönünde dev adımlar mı atmış?

Yine hiçbiri değil. Kimlere ne çeşit plâka verileceği, kimlerin otomobillerine geçiş önceliği tanınacağı, kimler için nasıl ehliyet formaliteleri uygulanacağı gibi dâvalarla uğraşmış. Bir de karar almış:

Önümüzdeki yılbaşından sonra bütün özel otomobillerde emniyet kemeri bulunması zorunlu olacak.

Bütün işlerimiz böyle zaten. Dertleri çözümlemeye çalışacağımıza birbirimizle uğraşıyoruz. İmtiyazlar, kısıtlamalar, formaliteler, yasaklar, zorunluklar... Bayılıyoruz kâğıt üstünde her şeyi böyle kararlara bağlamaya. Kararların gerçekte neye yarayacağını pek düşünenimiz yok.

Merak ediyorum: O haşmetli komisyonun değerli üyeleri emniyet kemerleriyle ilgili karara varmadan önce o konuda şimdiye kadar dünyanın başka ülkelerinin geçirdikleri denemeleri hiç incelediler mi acaba?

Dünyanın otomobilcilik başkenti Detroit on yıla yakın bir süreden beri ürettiği bütün araçlara emniyet kemerleri takıyor. Hattâ otomobil sahiplerinin bu kemerlerden yararlanmayı unutmamaları için son yıllarda arabaları «hatırlatıcı» yeniliklerle de donattı:

Otomobilin kontak anahtarı çevrildiği zaman bütün emniyet kemerleri yolcular tarafından takılmış durumda değilse düdükler ötüyor. Yahut kırmızı ışıkçıklar yanıp sönmeye başlıyor. Ya da motör çalışmıyor.

İstatistiklere göre bütün bunlara rağmen otomobil yolculuğu sırasında insanların yüzde onundan azı kullanıyor emniyet kemerlerini. Yolcular yerlerine oturduktan sonra kemerlerin tokalarını göbeklerinin üstünde kenetleyeceklerine, önce kenetleyip sonra kemerlerin üstüne oturuyorlar. Yâni öylece düdük ve ışık gibi ihtar mekanizmaları aldatılmış oluyor.

Emniyet kemerlerinin kullanılmasını sağlamak için devlet bütçelerinden ve dev sigorta şirketlerinin kasalarından milyarlarca lira harcanarak propaganda kampanyaları açıldı. Aylarca, yıllarca basında, radyoda, televizyonda kemersiz yolculuğun tehlikeleri anlatıldı, çarpışmalarda insanların ne hale geldiğini belirten kanlı filmler gösterildi, çığlıklar ve iç acısı iniltiler dinletildi.

Sonuç: Emniyet kemeri kullananlar çoğalacağına azaldı!

Araştırmalar şu nedeni açığa çıkardı:

Emniyet kemeri kullanmak bir çeşit «yiğitliğe toz kondurmak» idi herkesin gözünde. Otomobil sürücüsünün emniyet kemeri takması kendine güveni bulunmadığını, yolcuların takması ise onların sürücüye güvenmediklerini gösteriyordu. Böyle düşünceler can kaygısından ağır basıyordu insanların kafasında.

Öylece anlaşıldı ki emniyet kemerlerinin kullanılmasını sağlamanın tek yolu bunu kanunla zorunlu kılmaktır.

Şimdiye kadar o yolu tek ülke denedi: Avustralya. Ölüm yahut sakatlanma ile sonuçlanan trafik kazaları bakımından yıllarca ön sıralarda bulunmuş olan bu ülke geçen yıl bütün otomobil sürücü ve yolcularını emniyet kemeri takmaya zorladı kanunla. Takmayanlara 300 lira ceza var. Kanunun çıkışından sonraki 12 ay içinde 14500 kişiye o yüzden ceza kesilmiş olduğu bildiriliyor. Ama o sayede de Avustralya şimdi trafik ölüm ve sakatlıkları bakımından dünyanın en emniyetli ülkelerinden biri olmuş.

Oradaki son anketler de daha önceki teşhisi doğruluyor:

Yiğitlik gösterisine çok meraklı kişiler olan Avustralyalılar kanundan önce emniyet kemeri takmayı kendilerine yediremiyorlarmış. Ama işin içine zorunluluk girince mesele kalmamış.

Bizim toplumumuz yiğitliğe toz kondurmamaya düşkünlük bakımından evelalah dünya şampiyonudur. Eğer kullanma zorunluğu getirilmeden arabalara emniyet kemerleri konulursa bunlar göstermelik kalır. Taksi saatleri gibi.

Hattâ, toplum bünyesini hesaba katmadan kâğıt üstünde kararlar alan cafcaflı komisyonlar gibi...

Refik ERDURAN

AKBABA TOTO'DA KAZANANLAR

İstanbul, Beyoğlu 6. Noteri huzurunda 25 Mayıs 1973 günü AKBABA TOTO kuponlarını doğru dolduranlar arasında çekilen kura sonunda aşağıda isimleri bulunan okurlarımız çeşitli para ödülleri kazanmışlardır.

Oniki bilenler arasında çekilen kurada 300 lira kazanan:

Durmuş TUNCER — Çamdibi/İZMİR

Onbir bilenler arasında çekilen kurada 275 lira kazanan:

Mehmet Neşet ÇINAR — Bozkır/KONYA

On bilenler arasında çekilen kurada 250 lira kazanan:

Bahattin GÖKBİLGİN — Çarşamba/SAMSUN

Dokuz bilenler arasında çekilen kurada 225 lira kazananlar:

Ayhan TÜREDİ — BURDUR
T. Eren ŞAİR — Bakanlıklar/ANKARA

Sekiz bilenler arasında çekilen kurada 200 lira kazananlar:

Cemal CANPOLAT — İskitler/ANKARA
Ali Ozan ZERVENT — Antakya/HATAY

Yedi bilenler arasında çekilen kurada 175 lira kazananlar:

Gülderen ÖZ — MUDANYA
Murat ABAY — ADANA

Altı bilenler arasında çekilen kurada 150 lira kazananlar:

Hasan ANKARA — İZMİT
Mustafa PAKDİL — Çüngüş/DİYARBAKIR
Muhammet YAZAR — ADAPAZARI

Beş bilenler arasında çekilen kurada 125 lira kazananlar:

Gökhan KAYA — Beyoğlu/İSTANBUL
Murat MUMCU — Karşıyaka/İZMİR
Neclâ KARHAN — Yeşildere/İZMİR

Dört bilenler arasında çekilen kurada 100 lira kazananlar:

Yılmaz TÜYSÜZ — ERZURUM
Mehmet ERDUR — Bakırköy/İSTANBUL
Sadettin BERBEROĞLU — Üsküdar/İSTANBUL
Kurthan GÖNÜL — Bakanlıklar/ANKARA

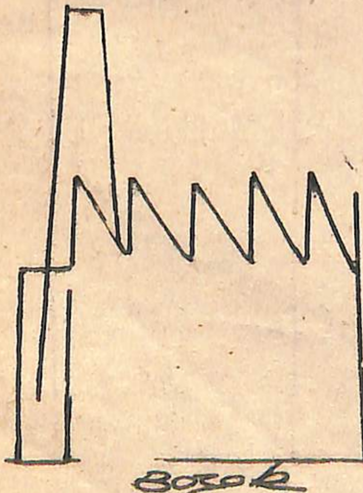
Üç bilenler arasında çekilen kurada 75 lira kazananlar:

Nilgün DANE — Bayramyeri/İZMİR
Suat TÖRÜMKÜNEY — Kadıköy/İSTANBUL
Nesrin APA — Söğüt/BİLECİK
Fazlı AYDOĞAN — İZMİR
Şerafettin ÖZMEN — BURDUR
Osman GÜNYAR — Bergama/İZMİR

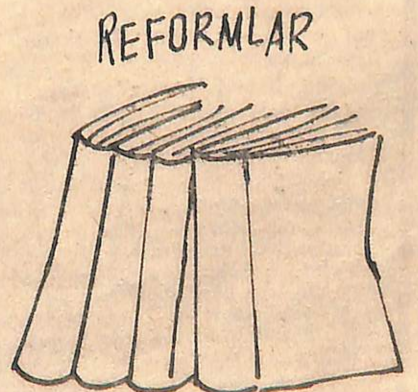
İki bilenler arasında çekilen kurada 50 lira kazananlar:

Salih FAHLİOĞLU — İSKENDERUN
Feridun KUMRUOĞLU — İZMİR
Saffet KÖSEHASANOĞLU — ADANA
İlhan AKSÖZ — KIRKLARELİ
Mustafa TOMAK — Feriköy/İSTANBUL
Mehmet YILDIZ — Söke/AYDIN
Kadriye ÇUHADAR — Karşıyaka/İZMİR
Mustafa ÇARK — İZMİR
Tayfun DÜZELTİCİ — Bayraklı/İZMİR
Hasan BOSTAN — KAYSERİ
Nezihe ÖZYAMAN — SALİHLİ
Hasan KAPICIOĞLU — İZMİR

(Devamı 17. sayfada)

— Pamuk ipliği fabrikası kurulacak. —

YANGIN KOVALARI

MUZAFFER İZGÜ

.... Bakanlığına — Ankara
Dairemiz yangın kovaları sekiz yıldan beri kullanılmakta olup, içlerinde devamlı su bulundurulduğundan diplerinin çürümüş olduğunu bildirir, yeni kovaların temini için ödenek gönderilmesini saygılarımla arz ederim...

Müdür

* * *

.... Müdürlüğüne — ....
Yangında ilk kurtarılacak eşyalar arasında şu dolaplar olup, listesi aşağıya çıkarılmıştır. Bilgi edinilmesini rica ederim...

Gizli evrak dosyalarının bulunduğu dolaplar, memur sicillerinin bulunduğu dolaplar, bakanlık emirlerinin bulunduğu dolaplar. Demirbaşlardan, teksir ve yazı makinaları, fotokopi makinaları...

Genel Müdür

* * *

.... Bakanlığına — Ankara
Bundan önceki yazımızda dairemiz yangın kovalarının zamanla kullanılarak hepsinin diplerinin çürüdüğü belirtilerek, oniki adet yangın kovası alınabilmesi için gereken ödeneğin gönderilmesi arzedilmiş olup, herhangi bir yangın vukuunda kovaların işe yaramıyacağı, bu yüzden itfaiye gelinceye kadar dairemizce hiçbir şey yapılamıyacağı bir daha beyan olunarak gerekenin yapılmasını saygılarımla arz ederim.

Müdür

* * *

.... Müdürlüğüne — ....
Daireniz adına bir paket halinde yüz adet, «YANGINDA İLK KURTARILACAK» yazı bantlarından gönderilmiş olup, bu bantların çelik dolapların görülen yerlerine yapıştırılmasını, yetmediği takdirde bakanlığımızdan tekrar istenmesini rica ederim.

Genel Müdür

* * *

.... Bakanlığına — Ankara
Oniki adet yangın kovasından, ikisinin dibi tamamen çürümüş, ikisinin kulpları bağlı oldukları yerlerinden tek taraflı koparak, herhangi bir yangın vukuunda kovayı kucakta taşıma zorunluğunda olup, ayrıca, bir kovanın odacı tarafından suyu değiştirilmeye götürüldüğünde elinden düşürülerek dip tarafı yamulmış ve su sızdırmakta olup, bir kovanın dibinin tamamen atılarak içine kum doldurulduğu, beş kovanın da çeşitli zamanlarda altlarını ıslatarak su sızdırdıkları gerek müdürlüğümüz, gerekse yardımcılarımız tarafından tesbit olunmuştur. Bu bakımdan acele olarak oniki adet yangın kovasına ihtiyaç olup, gerekenin yapılması için emir ve müsaadelerinizi saygılarımla arz ederim.

Müdür

* * *

.... Müdürlüğüne — ....
Daireniz adresine, oniki adet «YANGIN TALİMATNAMESİ» gönderilmiş olup, bunlardan birer adet memur arkadaşlara zimmetli olarak verilmesi ve okumalarının temini için gerekenin yapılmasını rica ederim.

Genel Müdür

* * *

.... Bakanlığına — Ankara
Bu tarihe kadar, sağlam oldukları görülen beş kovanın da geçen ayın başından itibaren su sızdırdıkları bizzat tarafımdan görülmüş olup, acele oniki adet kova alınabilmesi için ödeneğin gönderilmesini saygılarımla arz ederim.

Müdür

* * *

.... Müdürlüğüne — ....
Alınacak yangın kovalarında bakanlığımızca aranan özellikler şunlar olup, bu özellikler aşağıya çıkarılmıştır. Gereğinin buna göre yapılmasını rica ederim.

Kovalar, çinko kaplama olup, en az on litre, en çok da onüç litrelik olacak, her hangi bir yangın vukuunda taşınması kolay olacaktır. Saplar, dört numara demirden yapılmış olup, kıvrık yerleri takviyeli, tepesi direnç temini için yılankavî bükülmüş olacaktır. Dip taraflarına geçirilmiş olan çember sıfır otuzbeşlik saçtan olup perçinleri demir olacaktır. Kovanın yan birleştirme yeri, hem kaynaklı, hem de perçinli olacaktır.

Genel Müdür

* * *

.... Bakanlığına — Ankara
Tamamiyle çürüyen kovaların yerine yenileri konulmadığından, ilerde herhangi bir yangın anında dairemiz müşkül duruma düşeceğinden oniki adet kova ödeneğinin acele olarak gönderilmesini saygılarımla arz ederim.

Müdür

* * *

.... Müdürlüğüne — ....
Kova boyaları hakkında bakanlığımızın herhangi bir emri olmayıp, geleneğe göre kırmızıya boyandığı çeşitli inceleme ve gözlemlerimizden anlaşılmış bulunmaktadır. Kovaların kırmızı madenî boyayla üç kat olarak boyanmaları uygun olup gereğinin buna göre yapılmasını rica ederim.

Genel Müdür

* * *

.... Bakanlığına — Ankara
İstediğimiz oniki adet yangın kovası ödeneği bugüne kadar tüm yazışmalarımıza rağmen dairemize gönderilmemiştir. Çok acele yangın kovaları ödeneğinin gönderilmesini saygılarımla arz ederim.

Müdür

* * *

.... Müdürlüğüne — ....
Yangın talimatnamesi gereğince, dairede yapılacak odacı nöbet çizelgesinden her ay muntazam olarak bir adedinin bakanlığımıza gönderilmesini rica ederim.

Genel Müdür

* * *

.... Bakanlığına — Ankara
Şu tarih şu sayı, şu tarih şu sayı... şu tarih şu sayı ile ikibuçuk yıldır acele olarak istenen oniki adet yangın kovası ödeneği bugüne kadar gönderilmediğinden, daire müdürü olarak herhangi bir yangın vukuunda hiçbir sorumluluğu kabul etmeyeceğimi bildirir, oniki adet kova ödeneğinin ivedi olarak gönderilmesini saygılarımla arz ederim.

Müdür

* * *

.... Müdürlüğüne — ....
Bakanlığımız gelen giden evrak bölümünde yangın çıktığından bugüne kadar dairenizce gönderilmiş olan yazılar hakkında bakanlığımızca herhangi bir malûmat edinmek mümkün olmamıştır. Bilgi edinilmesini rica ederim.

Genel Müdür

* * *

İşini takip etmek için selâmını verip içeriye giren vatandaşa, müdür:

— Bana bak, dedi, şuradan gidip de oniki adet kova alıp getirmedikten sonra dünyada senin işini görmem!...

Vatandaş saf saf sordu:

— Ne kovası ki bey?

Müdürün tepesi attı:

— Anlamadın mı ulan, yangın kovası, yangın kovası!.. diye bağırdı.

Muzaffer İZGÜ

Bir şarkıcının mini eteğinde kendi resmini bulamayan İnönü çok kızdı. — Gazeteler —

— Şimdi bunlar moda, Paşam!..

Sarmısağın kilosu 60 lira. — Gazeteler —

Yazısız

TARİHTE BU AY

suavi süalp

MARKO POLO :

Marko Polo aslında Marko adında bir Polo oyuncusuydu... 1674'te, Kral Beşinci Ferdinand Lamas tarafından şampiyonluk kupasını almış, bu arada karısının bir Çinli ile kaçtığını öğrenmişti... Bu haber Marko'nun çok gururuna dokunduğundan Kral Ferdinand'a aynen şöyle konuşmuştu:

«— Haşmetmeap.. ben burda şerefli ve başarılı bir kupanın sahibi olurken ve sizin haşmetpenah ellerinizden kupamı alırken, maalesef karım Hermine olacak fahişe uyuz ve kerih bir Çinlinin arzuyu şehvanisine uyarak Çinistan gibi ne idüğü belirsiz bir yere firar etmiş bulunmaktadır... Buna ek olarak, bana bir gemi ve yüz kadar tayfa temin etmenizi, cebime de bir miktar altın koymanızı, hem şerefpenahi efendimizin iktidarına, hem de benim şerefime leke süren bu şırfıntıyı yakalamama vesile olacak bu fırsatı yaratmanızı istirham ediyorum... Eğer izin vermezseniz, ben çekip gidiyorum... Muhteşem Vesveselya armadasını Çin denizlerinde ve Bahri Muhiti Atlaside bütün haşmetiyle dalgalandıracağımdan emin olabilirsiniz... Yüksek izin ve müsaadenizi bekliyorum...»

Marko'nun bu içli ve hazin istirhamı Kral Ferdinand'ı yumuşatmış ve gereken emri vermişti... İşte Marko Polo denilen meşhur gezginci bu sebeple denizlere açılmış, tam yedibuçuk sene gibi ufak bir zamanda şimdiki Şanghay kıyılarına girmişti... Marko Polo karaya çıkar çıkmaz önüne gelene karısı Hermine'yi sormuş, bütün Çin'i karış karış dolaşmıştı... Her gittiği yerde Polo oyununu öğreten Marko, bu arada Fin-Çin-Yu adında bir Çinli kızla işi pişirmiş, ondan sekiz çocuğu olmuştu... Bu arada o zamanki Çin İmparatoru Hun-Fung-Çink ile ilk röportajı yapan Marko Polo, gazeteciliğe yeni bir branş getirmişti...

Tam yetmişüç yaşında Çin'den ayrılırken son bir kere esrar içmek için Honkong batakhanelerine giren Marko, kaçan karısı Hermine'yi orda, tuvaletlerde su dökenlere kolonya dökerken görmüş ve şu lâfları etmişti:

«— Yazıklar olsun... Evimde bir kerecik bile tuvaleti temizlemeye tenezzül etmeyen hain kadın!... Burda elâlemin helâsında bekçilik ediyorsun... Sen böyle yerlere lâyıkmışsın... Tuuuu!...» diyerek Hermine'nin yüzüne tükürmüş ve bahşiş olarak yirmibeş kuruş vermişti.

ŞUHUDİYE MEYDAN MUHAREBESİ :

Tarihte en kanlı, böbrekli ve dalaklı muharebe diye isimlendirilen Şuhudiye Meydan Muharebesi, Halcıvan'lılarla Nerzevuçoğulları arasında olmuştu... Hattâ bu yüzden milyonlarca kişinin beti benzi solmuştu... Muharebeye sebep, iki hükümdar arasındaki bir münakaşanın uzaması, iki Halcıvan'lının Nerzevuçoğullarına ait bir asmayı budamasından çıkmıştı... İki ordu mühimmat, teçhizat, insan, hayvan, eşya ve lüzumlu malzemi hususatlarıyla Şuhudiye ovasında karşılaştıkları zaman hava yağmurlu ve sisliydi... İki hükümdarın da yanlarında oğulları, enişteleri, dayıları, amcaları ve akrabaları, pürsilâh hazır ve nâzırdı...

İki tarafın da ceman asker, sivil ve başıbozuk olarak mevcutları beşeryüzbiner kişi kadardı... Nerzevuç'ların ayrıca binbeşyüz damperli kamyonları ve beş adet tankları vardı... Buna karşılık Halcıvan'lıların ikibin kadar gaz maskesi, yüzbeşbin kadar da yangın söndürme âleti bulunuyordu...

Muharebeye hangi tarafın önce gireceği beş hafta kadar tartışıldı... Neticede iki tarafın da aynı anda darbe darbeye, göğüs göğüse gelmesi fikri kabul edildi... Ti borusu ile önde amcazadeler ve dayızadeler olmak üzere kılıç, kalkan, levrek ve palamutlarını çeken dilâverler ve semaverler birbirinin üstüne yürüdüler... Beş saat kadar hasmane ve cismane bir şekilde devam eden muharebeden bir netice çıkmadı. Akşam olunca iki taraf da mübarezeye son vererek, kendi memleketlerinden getirdikleri, sazcıları, dansözleri, okuyucuları söyletip, oynatarak eğlendiler...

Muharebenin ikinci günü güreşerek çarpışmaya başlandı... Bu arada yüzbinlerce kuzu fırına verilip haşlandı... Güreşler akşama kadar sürmüş, gene galip ve mağlûp kati bir şekilde belli olmamıştı... O gece gene eğlenti, saz, söz, musiki devam etti...

Karara göre üçüncü günü muharebenin kati bir netice alması lâzım geldiğinden iki hükümdar da bütün zekâlarını ve kuvvetlerini topladılar... Zaten kesilmekten ortada beş kişi bir de saz heyeti kalmıştı... Sabah erkenden ölülerle ve leşlerle dolu muharebe meydanına iki hükümdar tam kadroları ile çıktılar... Yalnız Şükrü ve Nedim sakat olduğundan oynayamıyorlardı...

İşte tarihçilerin birleşemedikleri ve anlaşamadıkları nokta gelip çatmıştı... Halcıvan'lıların hükümdarı Memduh Halcıvan birden belindeki keskiyi çekerek Nerzevuçzâde Fahrettin'in üstüne atladı... Fahrettin Şah da keskisini daha önce çektiğinden birbirine giren bu iki vücut, toz toprak, kum ve biriket içinde kayboldular... Bir daha onları gören olmadı... Tarihçilerce iki hükümdarın da, darülfenadan darülbekaya gittikleri rivayet olunur... Bu husus hâlâ meçhuldür... Kim ne derse desin bu kanlı muharebenin kati bir neticeye varamaması hâlâ herkesi üzmektedir... Çünkü tarihin karanlık noktalarını aydınlatanların mumu bitmek üzeredir... Halen Çermeşik yakınlarında yanyana iki mezar vardır... Fakat bu mezarların, iki hükümdara mı ait, yahut trafik kazasında ölen iki bahtsıza mı ait olduğu hâlâ bilinmemektedir... Sıhhatler olsun...

GÜZEL TEODORA'NIN ESRARI :

Floransa prensesi güzel Teodora'nın esrarını kimse bilmez... Ben de bilmiyordum, fakat geçenlerde bir meyhanede rastladığım bir vakanüvistten öğrendim...

Efendim... Teodora geceleri yatağından kalkıp, babasının uykusunun ağır olmasından faydalanıp, arabasına atladığı gibi meçhul bir yere gidiyordu... Aslında büyük bir düşes olan bu kızın yaptığı ayıptı... Fakat Teodora maalesef vücudunun ateşine sahip olamayan, arzu, istek ve hırs içinde kıvranan bir kızdı... Daha onyedi yaşında sarayın bahçıvanı Arnavut Bayram'dan ilk aşkı tatmıştı...

Teodora nereye gidiyordu?... Arzu dolu vücudunu kime teslim ediyordu... Floransa'da bunun duyulması Sinyor Borteçelli'nin duman olmasına yeter de artardı bile...

Neyse biz onun bunun şerefini düşünüp vakit kaybetmeyelim... İşte bir gece yine babasının çorbasına Şürbinal koyan ihtiraslı kız, ayaklarının ucuna basarak saraydan çıktı... Fakat onu sarayın soytarısı Lüklük takip ediyordu... Teodora bunun farkında bile değildi... Lüklük, prensesin arabasının portbagajına çaktırmadan girdi... Araba son süratle yola koyuldu... Dağ yollarından, ormanlardan, derelerden, vâdilerden geçtiler... Sonunda araba dağ başında bir yerde durdu... Koyu bulutlarla kaplı gökyüzünde tek yıldız yoktu... Prenses arabacı Dursun'a:

«— Beni bir saat kadar burda bekle!...» diyerek yola koyuldu.

Lüklük de onu izledi... Prenses seri ve keçi gibi adımlarla kayaların arasından gitti, gitti, sonunda bir mağaraya girdi... Aman Yârabbi... Lüklük ne yapacağını şaşırdı... Prensesin bu mağarada ne işi vardı?... Ayaklarının ucuna basarak mağaraya giren soytarı bir kenara sindi ve şu sahne ile şaşkına döndü: Teodora koskoca bir ayı ile kucak kucağaydı... Ayı şefkat ve hasretle ona sarılmıştı... Teodora ayıyla şöyle konuşuyordu:

«— Zavallı, bedbaht babacığım benim... Benim o zalimin kızı olmadığımı haykırmak istiyorum. Ne olur bir gece gel, o annem olacak kaltakla, amcam olacak herifi boğ!...»

Ayı homurdandı... Teodora'yı okşadı... Lüklük gördüğü ile daha da küçülmüştü. Demek Teodora bir ayının kızıydı ve şu anda sarayda oturan adam, kızın amcasıydı... İşte Lüklük bu sırrı kimseye söylemedi... Yalnız yazdığı hâtıralarını, benim meyhanede tanıştığım adam buldu ve bana anlattı...

İşte tarihin böyle gizli hakikatlerle dolu olduğunu hiçbir zaman unutmayınız... Hürmetlerimizle...

MEŞHUR TARİHÎ KİŞİLERDEN UNUTULMAYACAK SÖZLER

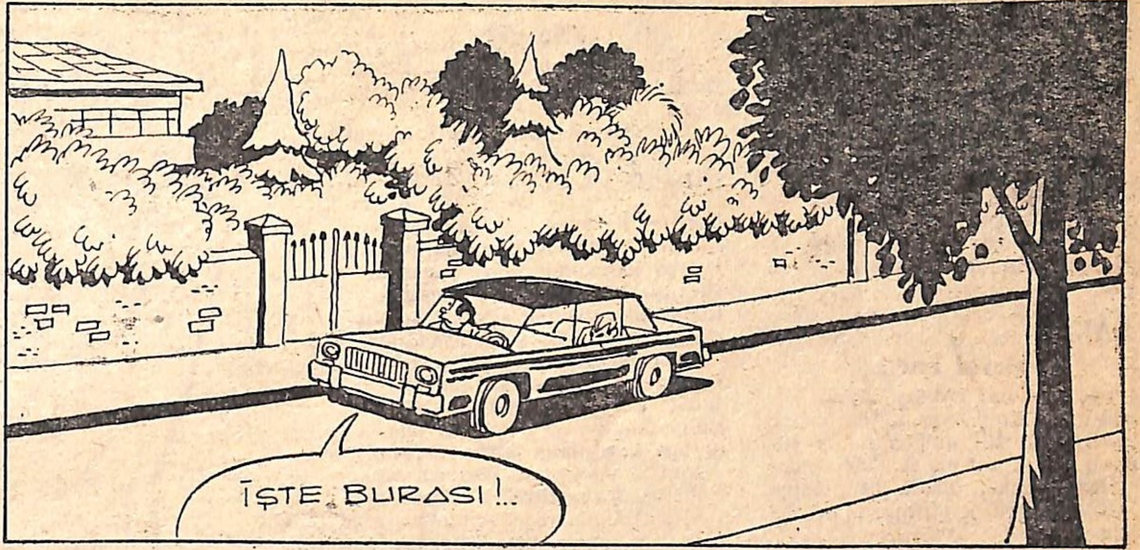
* Kolumu beş saat havada nasıl tuttuğumu merak edenlere şu cevabı vereceğim: Ben kolumu beş saat tutmasaydım, resmi geçit biter miydi sanıyorsunuz?.. — **ADOLF HİTLER**
* Sizin maymundan tek farkınız, üstünüzde süslü giysiler bulunmasıdır. Maymuna da aynı kıyafetleri giydirin, aranızda bir fark kalmaz. — **DARVİN**
* Bütün büyük dâhiler biraz manyaktır. Eğer manyak olmasalardı büyük dâhi olmazlar, herhangi bir adam olurlardı. — **REPESPİER**
* Size bir tekme atana, siz iki tekme atın. Size iki tekme atana siz üç tekme atın... Size üç tekme atana siz bir şey yapamazsınız, çünkü bir şey yapacak gücünüz kalmaz. — **SAMSON**

Bitirim Hafiye ŞABAN HOPDEDİK

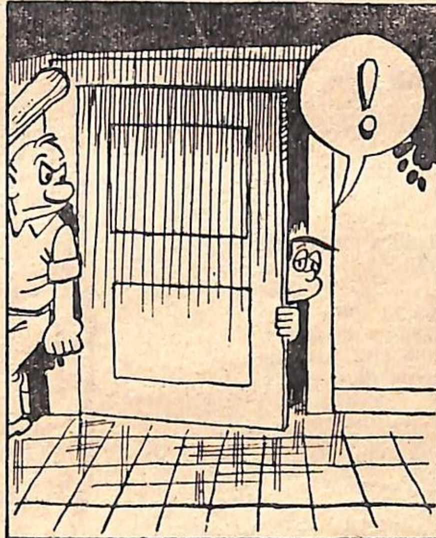
CANİKONUN PEŞİNDE

6

mim uykusuz

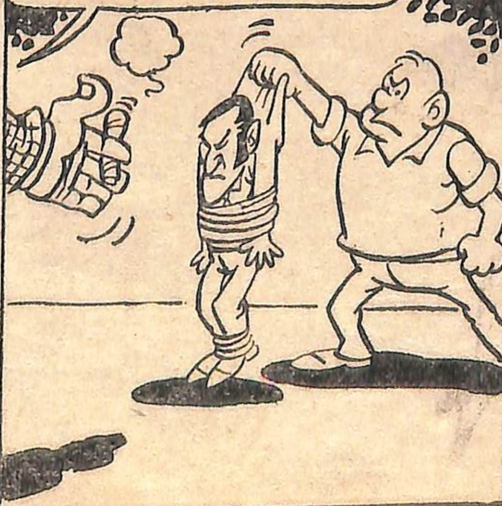

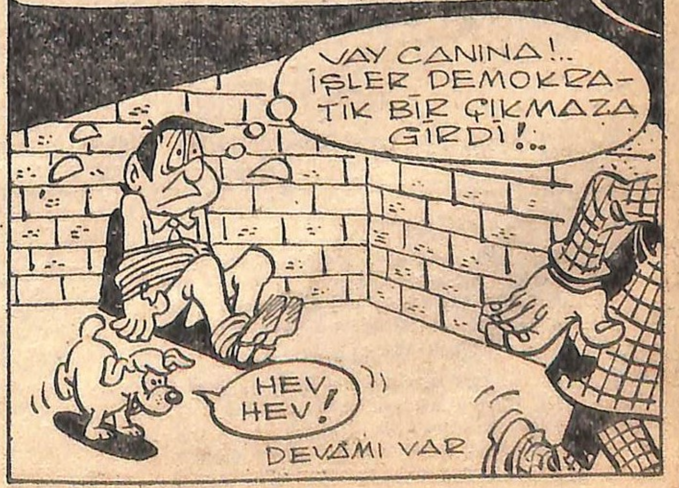

mızlemek hangi Batılının aklına ge. ...ir?

YEDİ

PAZARTESİ :

Asıl bıktığımız

«İnsanlar kahverengi, sarı ve siyah baş görmekten bıktı» diyen Fransız berberleri, yeni bir saç modası yaratmışlar: Çılgın!

Oysa insanlar renkten değil, çılgın başların saçmalıklarından yılgın!

SALI :

Sevgi işte...

Yok efendim Batı'da hayvan sevgisi daha bir başkaymış da; sadece Amerika'da 150 milyon nüfus cüzdanlı köpek varmış da, lâf bunlar.

Hangi konuda olursa olsun üstünlüğü kimseye kaptırmayız evvelallah!

Örnek mi istiyorsunuz? Buyrun:

«Köpeğinin kovalanmasına kızan adam, karısı ile yeğenini kovaladı.»

Kovalar diyeceksiniz ama bitmedi.

Kovaladıklarını bir köşeye kıstırıp çekmiş silâhını!

Fazla sabırlıysanız, «Eh, silâh kendisinin olduktan sonra çeker mi çeker» diyeceksiniz belki.

Asılmış tetiğe, karısı ile yeğenini kalbura çevirdikten sonra, içinde tek kurşun kalan namluyu dayamış şakağına!

Bunca cana kıymak neden?

Tabii ki olay kahramanının hayvanlara duyduğu aşırı sevgiden...

Bir köpeğin nüfus cüzdanı olabilir, oteli hastanesi olabilir. Fakat bir it uğruna bir aileyi toptan te-

ÇARŞAMBA :

Güle güle

Politika dünyamızın renkli siması Bölükbaşı, bir şiirle siyasete veda etmiş.

«Bir Ömrün Hikâyesi» başlığını taşıyan şiir şöyle:

«Hürriyet bir Şirin, ben Ferhat oldum
Devirler boyunca boşaldım doldum
Bir ömür yitirdim, acep ne buldum
Serapa harcanmış ömre yanarım.
Bir devri fazilet açılır sandım
Rahmandır diyerek şeytana kandım
Bu bir rüya imiş artık uyandım
Serapa harcanmış ömre yanarım.
Fazilet yolunda çektim çok çile
İkbale kul olup düşmedim dile
Bulmadım vefayı dostlarda bile
Serapa harcanmış ömre yanarım.»

Tam 28 yıl şeytanı Rahman sanan Bölükbaşı'ya ne diyelim bilmem ki...

AKBABA'dan yürekler dolusu sevgi selâm, aman üstad uykuya devam.

PERŞEMBE :

Afişe çıkmak için

Doğu'yu titreten şaki Hekimo İstanbul'da yakalanmış.

İzini kaybettirmek için mi geldi İstanbul'a?

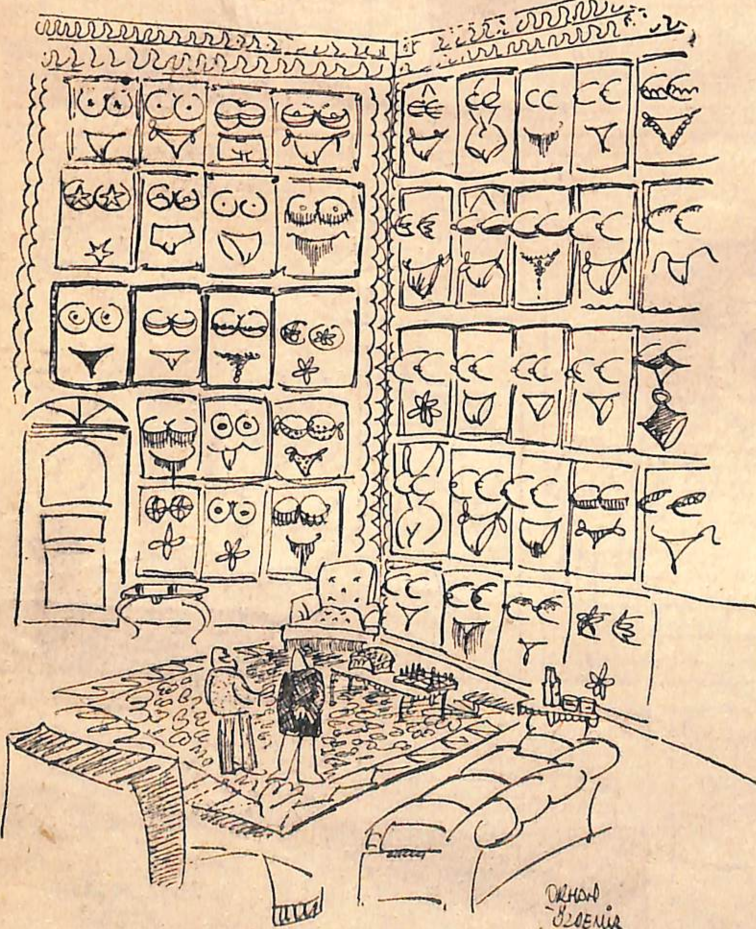
Yoo...

Şehirde soygunun daha zahmetsiz olacağını mı duydu?

Değil.

Bir zamanlar Doğu'yu haraca kesen Hamido'nun İstanbul'da filmciliğe başladığı kulağına gitti, «Biz de Allaha şükür eşkıyayız» diyerek Yeşilçam'a iltica etti!

— Sizi tebrik ederim azizim, nefis bir koleksiyonunuz var!..

ÖĞRETMEN

Personel yasasında haşlanan benim
En şık maksi modasında yaşlanan benim
Bir deli taş atmış kuyuya, savur gitsin;
Kırk akıllı tarafından taşlanan benim.

MEMUR

Al maaşını sen düşünü kur, dediler
İki ileriye bir geri dur, dediler
Tam ayın başında tükendi cepte mangır;
Tutumsuz herif dediler, obur dediler.

H. Zekâi YİĞİTLER

«O yâr uzun boylu, ben kısa kaldım!»

CUMA :

Elleriyle koymuş gibi

Gazetelerimizin son günlerde yayımladıkları haberlerden bir kaçı:

«Esrar bulamayan genç hippi çıldırdı.»

«L.S.D. içen Avustralyalı kız aklını oynattı.»

«Morfinman turist ortalığı birbirine kattı.»

Hani serseri, esrarkeş, kirli paslı diye boşuna günahlarına girmişik bu zavallıların.

Belki para tutamıyorlar, uslu duramıyorlar, temiz olamıyorlar.

Fakat çıldırmaya en elverişli yeri şıp diye nasıl da buluyorlar?

CUMARTESİ :

Günün birinde

Şu bizim İstanbul ömür şehirdir vesselâm. Hele tamamlanmak bilmeyen bir Aksaray Geçidimiz vardır ki, dostlar başına!

Üstü trafiğe açıldı da, altı köstebek yuvası! Yapıla söküle, söküle yapıla sanırız ne temel kaldı, ne sağlam bir kiriş...

— Neden yıkıyorsunuz?

— İçerdeki molozu pisliği çıkarmayı unutmuşuz da...

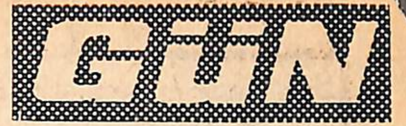
Harıl harıl örülmeye çalışılan bir duvara sokuluyorsunuz:

— Neden yapıyorsunuz?

— Bu kapı plâna aykırı açılmış da...

Şimdi de günlerdir bir delikten bir şeyler sokuşturulmaya çalışılıyor. Deliğe bakıyorsunuz, yanyana beş kişi zor sığar. Girecek olana bakıyorsunuz, caddenin yarısını kaplar.

Sorduk soruşturduk ki, bu alâmet şey beş milyon lira değerinde bir yürüyen merdivenmiş. Viyana'ya ısmarlanmış, fakat duvarlar örüldüğünden kendi dışarda kalmış!

PAZAR :

Korkacak çok şey var

Tıpta yeni bir slogan:

«Şeker hastalığından korkmayın.»

Daha önceleri başka hastalıklar için söylenirdi bu sözler:

«Kanserden korkmayın, geç kalmaktan korkun.»

«Veremden korkmayın, kirli dumanlı yerlerde bulunmaktan korkun.»

«Tifodan, koleradan korkmayın, mikroplu sulardan korkun.»

Hastalık bu, korkulmaz mı hiç?

Korkulmamalıymış.

Kimbilir, belki de tıp adamları son günlerdeki yemekten zehirlenme olaylarının çoğaldığını gördüler; yenen içilenlerin yanında kanserin koleranın, leblebi çekirdek eğlencelik gibi kaldığına karar verdiler.

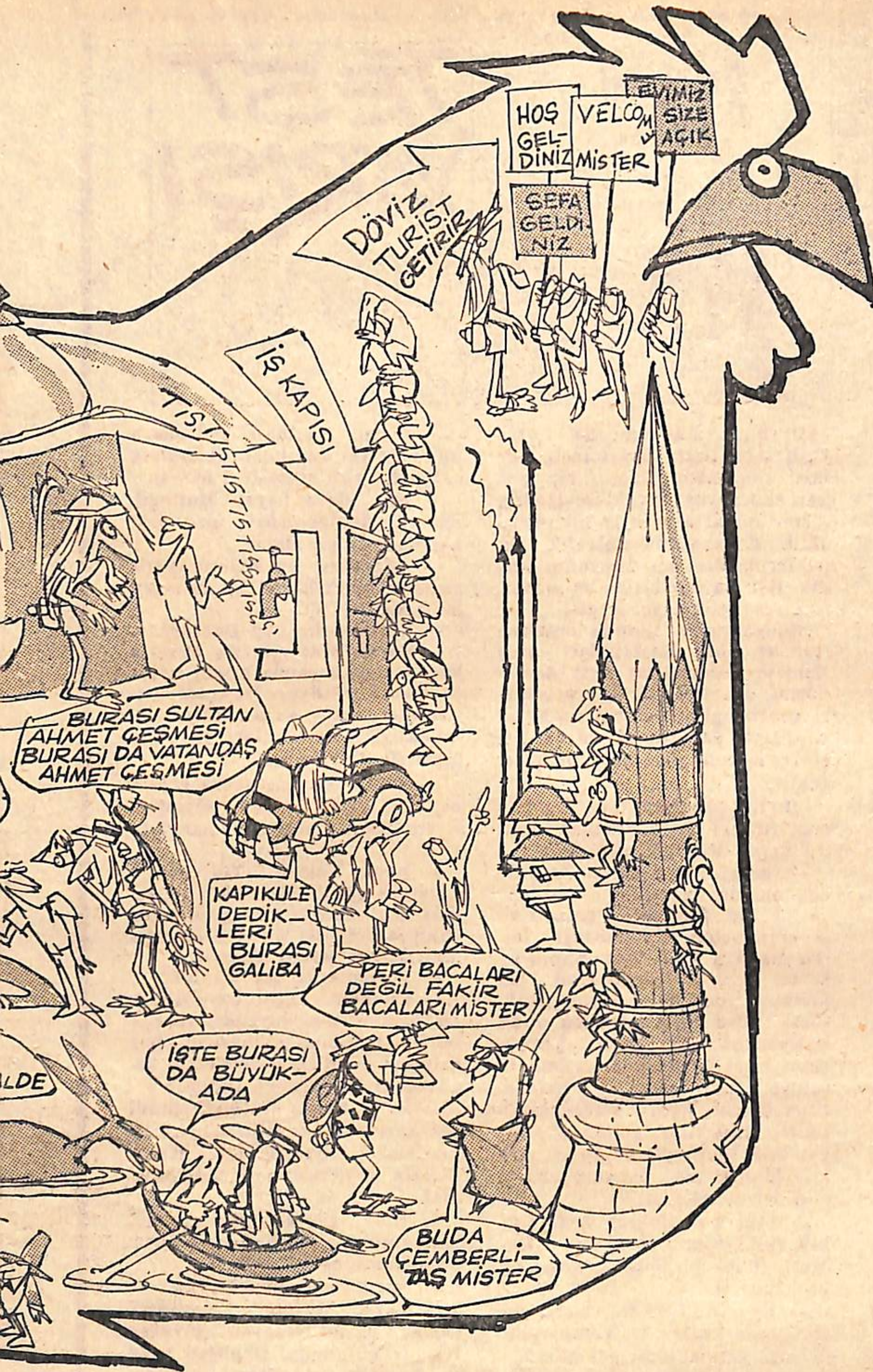
Onun derdi başka

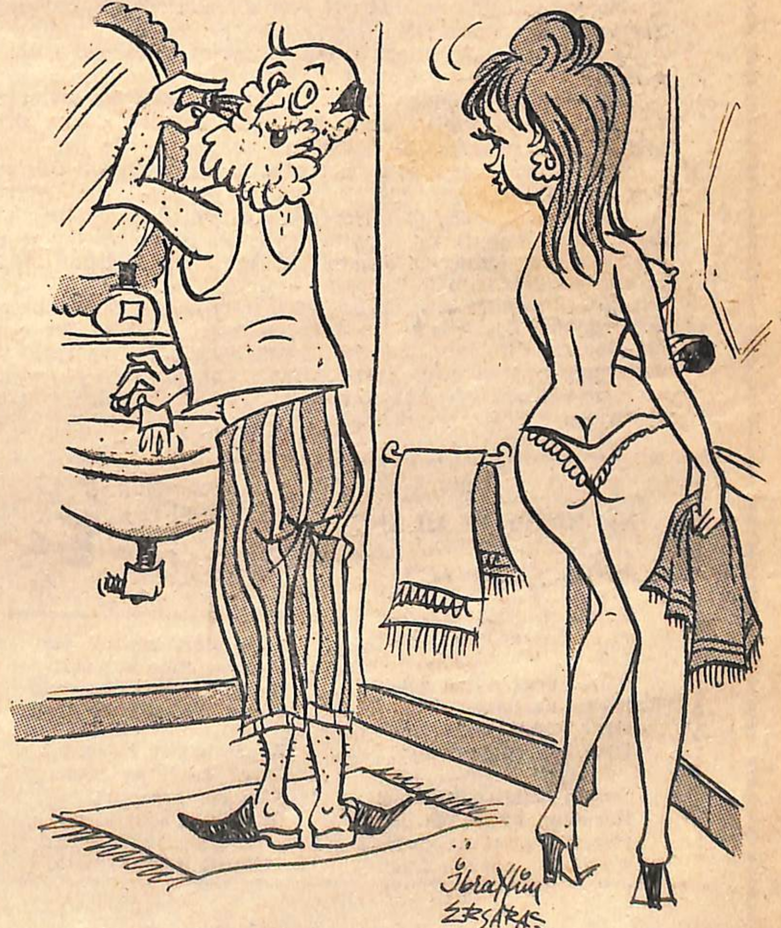
Türkiye, dört deprem bölgesine ayrılmış.

Topun ağzındaki illeri sorarsanız, İzmir birinci, İstanbul ikinci...

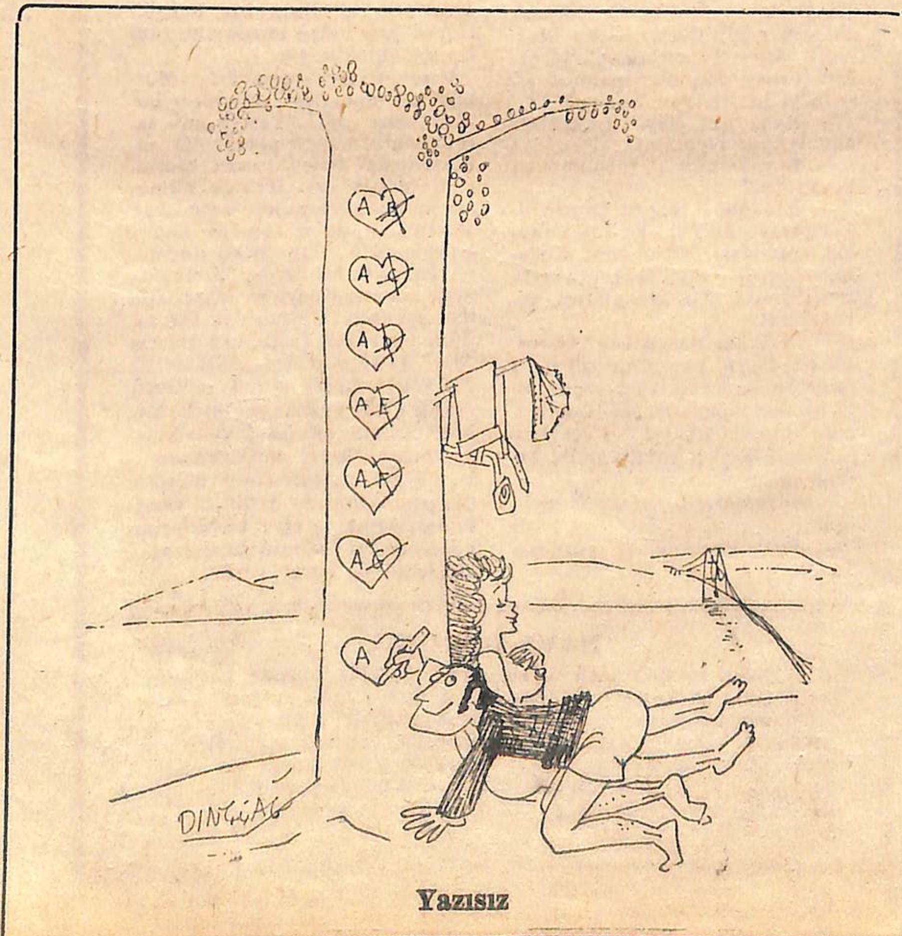
Ankara'yı nedense dipten kurcalamanın gereğini duymamış Tanrı. Politik havaya katmış zehiri, isi; demiş «Bu da bitirir işinizi!»

Vedat SAYGEL

— Görüyorsun yüzüm sabunlu, şu kapıya bakıver şekerim!..

Yazısız

BEN BU İŞTEN VAZGEÇTİM

Geceydi - karanlıktı sokağın, az geçtim
Darbuka - keman, dümbelek, cümbüş - saz geçtim.
Cicim zorla apardılar şen dulu bana;
Ben bu içgüveyliğinden hemen vazgeçtim.

ŞEN DUL

Biraz bakın, birazcık gülün, dedim
Ne güzel bakışı şu şen dulun, dedim.
Ölürüm, diye yeminler etti bana;
Foyası çıktı, sıkıysa ölün, dedim.

H. Zekâi YİĞİTLER

Seçimler doğru :

ÖNSEÇİM

Akbaba TELEVİZYON

Sunan: Dağların Çocuğu

Bayanlar, baylar!... Vızır vızır geçiyor haftalar, aylar... Önce kulisler, kongreler, sonra kurultaylar... Sonra şahlanmış atlar, kısraklar, taylar... Davullar, zurnalar, halaylar... Özel sohbetlerde iltifat, mikrofon başında kalaylar... Taşlamalar, haşlamalar, alaylar... Tornavida ile sıkıştırılan vidalar, seçmen karşısında gevşeyen yaylar... Kutu kutu lokumlar, kahveler, çaylar... Eveeet bayanlar!... Baylar!... Siyaset ilmine ilginizi, seçim konularında bilginizi arttırmak için **AKBABA TV,** kaplarınızı kalaylar.. her bir işinizi kolaylar... Şimdi lûtfen elele, kolkola, satır başına geliniz... Ve beni dikaktle dinleyiniz!...

Önseçim demek, sofra kurulmadan yemeği yemek.. demek... Anlaşıldı mı efendim?...

Toplum için bütün insanların hayatı, hep ön seçim kavgasıyla geçer: Onda dokuzu peşin, onda biri 178 ay vâdeli taksitle bir daire mi alacaksınız?... (Buyrun lûtfen inşaat projesinin üstüne... Arsa henüz alınmadı ama, satılık dairelerin plân ve projesi en iyi cins kâğıdın üzerine en iyi malzeme ile çizildi, hazırlandı!) Evet, seçeceğiniz daire, inşaatın arka daireleri olmasın... Bütün hayatınız arka plânda geçti, hiç olmazsa oturacağınız daire arka daire olmasın, dii mi efendim?... Seçin lûtfen... Ön dairelerden hangisini gözünüze kestirdinizse seçin efendim... Seçtiniz mi? Tamam!... Toslayın bakalım şimdi paraları!...

Karınızın ısrarına, kaynananızın dırdırına daha fazla katlanamadığınız için bir aylık maaşınızı gözden çıkararak **Sırma Köşk Gazinosu**'nun pazar eğlencesine mi gideceksiniz?... Seçeceğiniz yer, yine **ÖN** taraflarda bir yer olacaktır elbette...

Otobüs yolculuklarınızda **ÖN**, geçit törenlerinde **ÖN**, her yerde, her şeyde, her zaman **ÖN**...

Arkaya pek fazla itibar etmeyiniz... Her şeyin önü güzeldir vallaha...

At yarışlarında önde giden at kazanır. Dostlarınız çevrenizin ön plânda gelen kişileri olmalıdır. Bütün insanlar daima **ÖN**'e geçmek hırsı ve çabası ile doludur...

Her alanda, her konuda, her çabada, her şeyin **ÖN**'ünü seçmeye **ÖNSEÇİM** denir.

Ön seçenler, önlerini ilikleyerek yönlerini daha önlere, daha daha önlere, önlerin de önlerine çevirmeli öndekinin önüne geçebilmek için **ön seçim** işlemini büyük bir dikkat, üstün bir ferasetle yürütebilmelidir.

Evet... Baylar, Bayanlar!... Arka taraftan **ön** tarafa kayanlar... **Ön**'den başlayıp geriye doğru sayanlar... **ÖN**'ce söz verip en sonunda cayanlar... Plâj havlusunu denizin **ön**'üne serip vücutlarının topoğrafyasını yatak çarşafı gibi göz **ön**'üne yayanlar... **Ön seçimlerinde** dikkatli olunuz... Ve... en ilgi çekici **(Ön)** leri seçiniz!...

NE ŞİŞİYON ULAN?

Karıya söz geçirmeyen
Şişer ben adayım diye!
Kızgın güneşin altında
Pişer ben adayım diye!

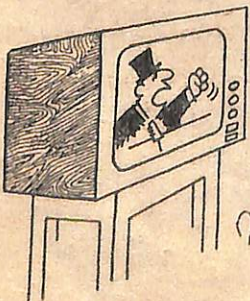
Orda burda nutuk çeker
Bütün kurtlarını döker
Her çukuru teker teker
Eşer ben adayım diye!

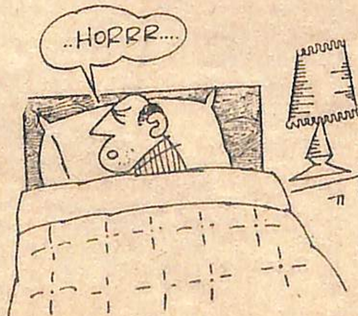
Suret-i Hak'tan görünür
Kara'dır, ak'tan görünür.
Her gün şafaktan görünür
Koşar ben adayım diye!

Cip'e biner hep toz verir.
Hasmın eline koz verir.
Kendi kendine poz verir
Coşar ben adayım diye!

Zincir bağlar halkasına
Şeker doldurur tasına.
Ağaların arkasına
Düşer ben adayım diye!...

(Emekli Aday Yardımcılarından)
HIDIR KAFASIBODUR

MUTLUGİL AİLESİ

TEST YARIŞI

Şu anda stüdyomuzda orta yaşlı, ağır başlı, bağrı taşlı, her ikisi de kalem kaşlı.. bir çift karı - koca var, sevgili seyirciler.

Her birini ayrı ayrı hücrelere aldık. Kulaklarına kulaklık, dudaklarına özel bir mikrofon verdik. Eşlerin her birine eş anlamlı birer kelime soracağız.

Stüdyomuzda konuk bulunan Ruh ve Sinir Hastalıkları Baş Uzmanı Psikiyatrist Asaf Asabıbozuk, yarışmacıların verecekleri cevaba göre onların karakter yapılarını saptayacak ve en ilgi çekici olanına özel bir ödül verecektir.

Şimdi programımıza başlıyoruz: Sesimi duyuyorsunuz değil mi sayın Mutlugil ailesi?

— Duyuyoruz efendim, hem de çok net duyuyoruz!

— Pekiyi öyleyse ilk soruyu size soruyorum bay Mutlugil, lûtfen dikkatle dinleyiniz: Şimdi size bir kelime söyleyeceğim. Bu kelimeyi eşiniz duymayacak. Çünkü size soru sorarken onun kulaklığına bağlı hattı kesiyorum. Evet söylediğim kelime 10 saniye içinde size neyi hatırlatırsa hemen cevap vereceksiniz. Lûtfen dinleyiniz: Süpürge!... Evet bay Mutlugil, süpürge sözü size hemen neyi hatırlatıyor?

— Hizmetçi kızı!...

— Evet bay Doktor Asaf Asabıbozuk... Şimdi sizde sıra... Bay Mutlugil'in cevabını hemen değerlendiriniz!

— Bay Mutlugil'in ruhsal derinliğinde keskin bir zamparanın gölgesi yatmaktadır efendim!

— Teşekür ederim bay Doktor. Şimdi bayan Mutlugil'in sorusuna sıra geldi: Evet, bayan Mutlugil, lûtfen 10 saniye içinde cevap veriniz: Süpürge kelimesi size neyi hatırlatıyor hemen?

— Bana mı? Şey... Sokakları hatırlatıyor efendim!...

— Bay Doktor, yorumunuzu bekliyoruz!

— Efendim bayan Mutlugil, Belediyeye diş bileyen bir İstanbul vatandaşı... Ruhunun derinliklerindeki çizgilerin arasında Belediyenin çöp arabalarını görüyorum!

— Teşekkür ederiz bay Doktor. Şimdi sayın bay Mutlugil için ikinci kelimemizi söylüyoruz ve 10 saniye içinde cevap bekliyoruz: Sosyal Adalet!... Evet bay Mutlugil, neyi hatırlatıyor bu kelime size?

— Anayasa'yı hatırlatıyor efendim!...

— Evet bay Doktor, yorumunuz?

— Sayın Mutlugil, politikaya meraklı ve devrimci eğilimlere sahip bir ruh atmosferi içinde.

— Sıra sizde bayan Mutlugil, «Sosyal Adalet» sözü, size neyi hatırlatıyor şu anda?

— Efendim bu kelime bana Sultanahmet'teki adliye binasını hatırlatıyor!

— Yorumunuz bay Doktor?

— Bayan Mutlugil, ilk fırsatta kocasından boşanmak için fırsat ve imkân bekliyor. Duygusal haritasının kuzey yarım küresinde mübaşirleri, avukatları ve hâkimleri görüyorum!

— Şimdi son sorumuza geldik bay Mutlugil. Lûtfen söyleyin: Krem Şokola size neyi hatırlatıyor?

— Krem Şokola... Ha.. evet... İri siyah gözlü, güzel vücutlu, esmer teni kadife gibi parlak ve yumuşak, Afrika menşeli bir kızı hatırlatıyor Krem Şokola!...

— Yorumunuz bay Doktor?

— Efendim, sayın bay Mutlugil, uluslararası duygusal ve cinsel ilişkiler konfederasyonu baş delegesi olabilecek yetenekle özgürlükçü bir kişiliğe sahip...

— Sayın bayan Mutlugil, şimdi son sorumuzu cevaplandırma sırası sizde: Söyleyin lûtfen Krem Şokola denilince neyi hatırlarsınız?

— Şey... İlk göz ağrımla buluştuğumuz pastahaneyi hatırladım efendim!

— Yorumunuz bay Doktor?

— Bayan Mutlugil, soyadına rağmen mutlu olmayan bir yürek taşıyor göğsünde. O göğsü iyice incelemeden ve yüreğinin derinliklerinde kliniksel bir konsültasyon yapmadan durumunu saptamak oldukça güç...

Evet, sevgili seyirciler!... Mutlugil ailesinin test yarışması burada sona erdi. Yarışmanın tarafsız bir değerlendirme ile sonuçlanması için bayan Mutlugil'in göğüs çevrelerinde kliniksel incelemeler yapılmasına.. bay Mutlugil'in de o zamana kadar Kongo asıllı, Habeşistan doğumlu, Tunus'ta büyümüş, Nijerya'da nişanlanmış, Kenya'da nişanlısından ayrılmış, Cezayir'den bir vapura atlayarak İstanbul'a gelmiş TİKİ TİKİ RAMBO ŞİRRAMBO FİRFİRİFAMBO adındaki siyah derili, güzel yüzlü genç kızla birlikte, eşinin kliniksel konsültasyonunda hazır bulunmasına... Her iki yarışmacının gelecek programlarımızda yeniden yarıştırılmalarına ve eğer birbirlerine küsmüşlerse barıştırılmalarına... Oybirliği ile karar verildi.

HAVA DURUMU

Vallaha müthiş bastırdı sıcaklar... Aynil'le birlikte Boğaz'ın serin sularına karşı bir duble buzlu bira almaz mısınız?... Aynil'in zamanı yoksa Pınar arkadaşlık edebilir belki size... Ayol ne pısırık şeysiniz be... Hiçbiri yoksa tek başınıza gidin Boğaz'a doğru... Boynunuzdaki kıravatla birlikte üzerinizdeki pısırıklığı da atın... Tek başına gittiğiniz sahillerden çift başına dönüverin... Bu kadar da marifetiniz yoksa hava tahmin raporu neyinize sizin?...

BİRAZ BAKAR MISINIZ?

CİGİNSEGEL HAGAYAGATIGIMIGIZ

KUŞ dili biliyorsanız başlığı sökebilmişsinizdir. Aslında iki türlü kuş dili var. Biri kogolagay, öbürü zopçoropçocapça. Ben kolay olanını kullandım yukarıda. Ha, başlığı kuş diliyle yazmamın nedenini de açıklayayım: Gözleri bu yazıya ilişen çocuklar nelerin döndüğünü anlayamasınlar diye. Çünkü birazdan agayıgıp şeylerden söz edeceğim. Zaten halkımız kuş dilini bu yüzden icadetmiştir. Ana - baba ya da iki komşu kadın, odadaki çocukların anlamasını istemedikleri bir şey konuşacaklarında kuş diline başvururlar. Çocuklar da gerçekten bir süre anlamazlar bu agabege ya da cepçedepçelerin ne demeye geldiğini. Ama tezelden öğreniverirler. Ben öyle yapmıştım söz gelimi. Dört yaşında ilk yabancı dili, kuş dilini söktüm. Oniki yaşıma kadar da bildiğimi hiç kimseye söylemedim. Çok eğlenceli oldu.

Her neyse, konuyu dağıtmayalım. Seksten bahsedeceğim şimdi izninizle. Eğer isterseniz okuduktan sonra bu sayfayı yırtıp atın, başkasının eline geçmesin diye. Hattâ isterseniz okumadan yırtın. Yine de içiniz rahat olsun. İşin mekaniğini, girdisini çıktısını incelemeye niyetim yok.

Her çocuk, belirli bir yaşta, çocukların nereden geldiğini merak etmeye başlar. Babasına sorar, «Kapa çeneni de yemeğini zıkımlan!» karşılığını alır. Sonra çaresiz, çok bilmiş arkadaşlarından birine başvurur, gerçeği ondan öğrenir:

«Çocukları mandalcılar satar. Erkek çocuklar beş rakı şişesi, kız çocuklar dört. Kızlar aptal oldukları için daha ucuz.»

Kızlardan biri elindeki kolu kopuk bebeği çok bilmiş oğlanın kafasına indirir, «Sensin aptal!» diyerek. Cinsler arasındaki çekişme işte böyle başlar. Bir daha da bitmez.

Yıllar geçer, delikanlılar kızların birer yamyam olduklarını öğrenirler. Pusuya düşürülmek korkusuyla hep gruplar halinde gezerler. Okulda kızlarla erkeklerin sıraları ayrıdır. Araya ise ya dikenli tel gerilir, ya mayın döşenir. Delikanlılar siperlerinden düşmanlarını gözler, bu garip yaratıkların kendilerininkinden farklı gövde yapılarını şaşkınlıkla incelerler.

Arada bir barışsever bir genç çıkar, ders arasında ya da okul çıkışında, hoşuna giden yeşil gözlü bir düşmana güzel sözler söylemeye kalkar. «Terbiyesiz!» der yeşil gözlü düşman. Olay müdürün kulağına gider. Barışsever oğlan tepelenir.

Cephenin kızlar tarafında ise değişik bir strateji uygulanır. Kızlar düşmanlarına bakmazlar pek. Soğuk harbi tercih ederler. Bazan bir kız, bir düşman ajanından pembe kâğıda yazılmış bir belge alır. Hâtıra defterinin arasında saklar bunu. Yemek pişirirken kazayla bu deftere ayağı takılır kızın annesinin. Pembe kâğıda yazılı belge ortaya çıkar, okunur. Böyle durumlarda kızları iyice haşlarlar.

Daha sonraki yıllarda savaş hızını kaybeder biraz. Bazan kızlarla erkekler elele tutuşacak kadar yakınlaşırlar birbirine. Hattâ binde bir dudakların birbirini bulduğu da olur. İşte böyle anlarda taraflar düşünmeden edemezler:

«Senden hoşlanıyorum. Sen de benden hoşlanıyorsun. Neden birbirimize düşmanız?»

Yer yer çatışmalar sürer gider bu arada. Dolmuşta bir erkek bir kadının kucağına oturur kazayla. Adamı döverler. Sinemada bir delikanlının eli, yanındaki kızın koluna çarpar. Delikanlıyı dışarı çıkartıp iyice ıslatırlar.

Bir kızın, bir erkeğin gözünün içine bakması cinslerarası hukukta yasaktır. Böyle kızlara «kesildi» denir. Erkekler «kesik» kızların üstüne atlayıp kanını içerler. «Kesilmiş» görünmemek için kızlar hep pabuçlarının burunlarına bakmak zorunda kalırlar ve bu yüzden elektrik direklerine, akasya ağaçlarına toslarlar.

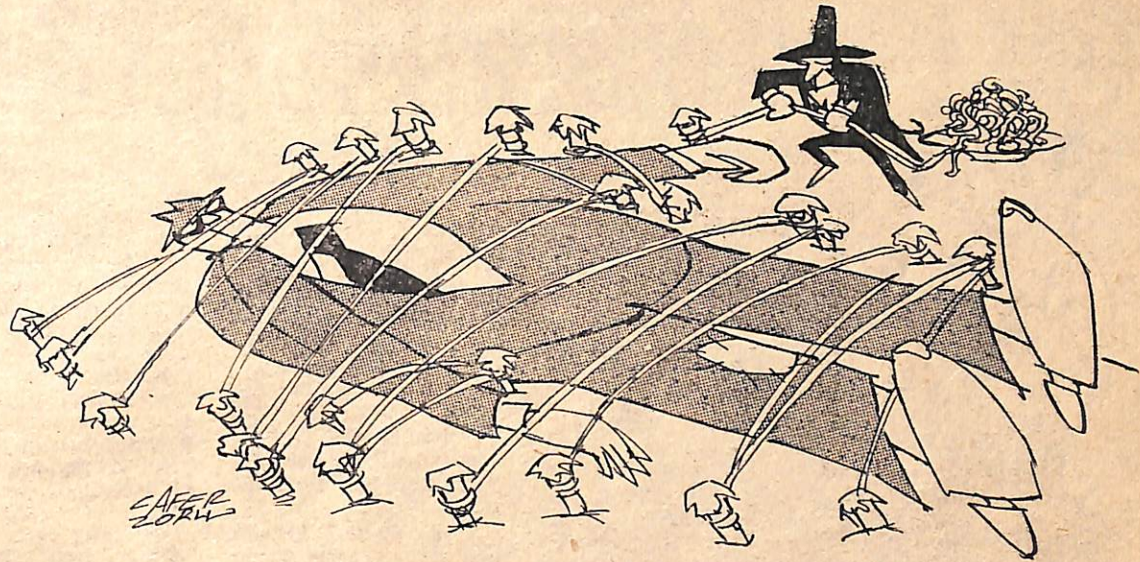
Onsekiz yaşına gelen delikanlılar, yaşça büyük bir arkadaşlarından falanca sokaktaki evleri öğrenirler. Oraya gidip demir parmaklıkların arkasındaki sarkık karınlı, çalı saçlı canavarları ürkek ürkek seyrederler. Merdivenleri solukları kesilerek tırmanırlar. Delikanlının hayatındaki bu önemli olay sırasında canavar ya şarkı söyler, ya da sigara içer. Sakız çiğneyip gök gürültüsü gibi bir sesle geğirir bazı canavarlar da.

Cinslerarası savaşımız üstüne söylenecek çok şey var daha ama, neşem kaçtı ne yazık ki. Kadın erkek ayrılığı aslında tabiatın en büyük güzelliklerinden biri. Peki neden elele verip bu güzelliği beş boş şişe etmez hale sokmaya çalışıyoruz?

Agafegedegersiginigiz.

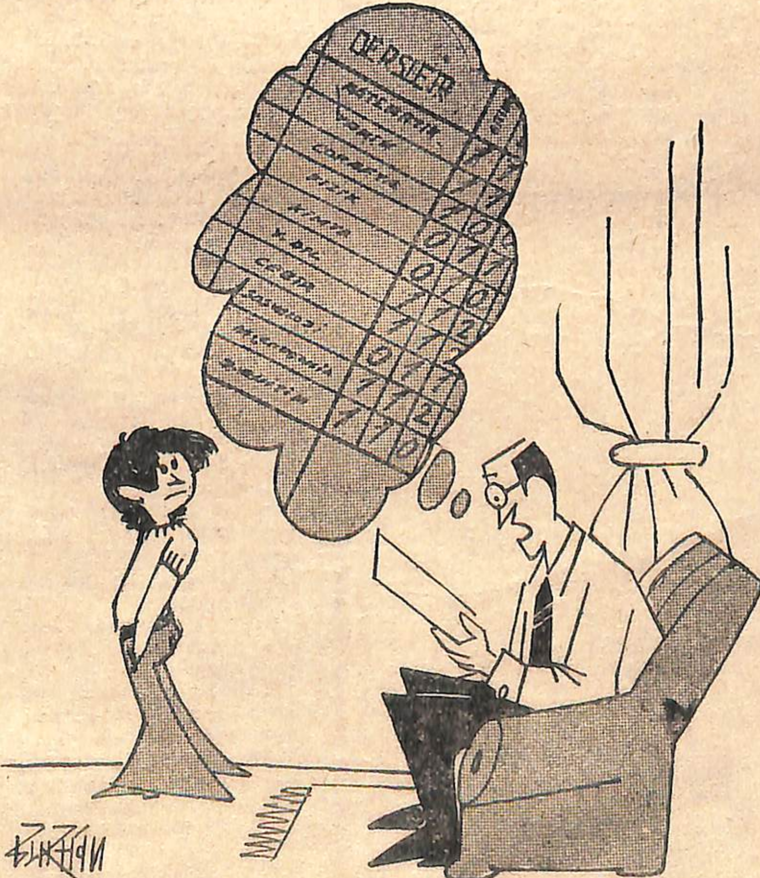
Sulhi DÖLEK

Makarnaya da zam yapıldı. — Gazeteler —

Güliver zamlar ülkesinde!

Okullar tatil oldu. — Gazeteler —

— Bu ne biçim karne be? Spor - Toto kolonu gibi!..

Çok şıksınız rüşvet abla...

Alımlısın, çalımlısın,
Yalım yalım yalımlısın
Her iklimde ılımlısın
Yumuşaksın, «Rüşvet Abla...»

Buluyorsun meraklıyı,
Yeniyorsun akıllıyı,
Haklıyorsun en haklıyı
Afetsin be «Rüşvet Abla...»

Akıl almaz çok işin var,
Elden ele geçişin var,
Nasıl «Toka» edişin var?
Dostlarınla «Rüşvet Abla...»

Tuttuğunu güldürürsün,
Züğürtleri öldürürsün,
Feleği ters döndürürsün,
Şeytansın be «Rüşvet Abla...»

Mini giyer, fıkır fıkır,
Kaynatırsın, kıkır kıkır
Yürüyorsun, tıkır tıkır
İşvelisin «Rüşvet Abla...»

Namusluya, «Aptal» dersin,
Açıkgözlere gidersin,
Çoğu kez viski içersin
Dumanlısın «Rüşvet Abla...»

Kanun, yasa bilmiyorsun,
Ne, taş yürek dinliyorsun
Her kapıya giriyorsun
Maymuncuksun «Rüşvet Abla...»

Kimi içki masasında,
Kimi, zengin kasasında
Kimi, yatak odasında
Geziyorsun «Rüşvet Abla...»

Kirlileri temiz yapan,
Cılızları semiz yapan,
Yan geliri «Rumuz» yapan
Dilbersin sen «Rüşvet Abla...»

Fikret senden aşk dilemez,
Alıp vermeyi bilemez
Aşkına eşlik edemez
Bende iş yok «Rüşvet Abla...»

Fikret YILMAZ

Muammer Karaca'yı Nasıl İşlettim

SUAVİ SÜALP

ZIRILDAYAN telefonu evin yetişirmesi Gülsüm açtı... İstanbullulara özenen bir ses tonuyla:

«— Haloooo...» dedi.

«— Oğası Muammeğ beyin evi oluyoğ kızım?»

«— Evet efendim. Kim arıyor kendilerini?»

«— Jorcu Papacorcuğ, yanim kendileği ile biğ mesele için konuşmak istiyoğum, dediğimi söyleyiniz...»

«— Bir dakika efendim, kendilerini çağırayım...»

Muhterem üstadımız Muammer Karaca'nın evine ediliyordu bu telefon. Gülsüm, beyefendiye gidip haber verdi. Yatağında, Kısas-ı Enbiya'yı tetkik etmekte olan üstad sordu:

«— Adını sordun mu? Kimmiş?...»

«— Bilmem, Corcu Papara gibi bir ad söyledi... Ecnebi galiba...»

«— Hâlâ duyduğunu nakledemiyorsun kız! Papa arayacak değil ya... Neyse...»

Karaca kalktı ve telefona gitti... Konuştu:

«— Buyrun beyefendi... Bendeniz Muammer Karaca...»

«— Çok memnun oluyoğum ben... Nasıl değiğ kaliperos, yânim biğ ğicamız vağ...»

«— Evet beyefendi...»

«— Biz yapıyoğ Bağrostan mektebinde biğ müsameğe, yânim temsil... Sizi istiyoğuz, oynamak temsil olağak...»

«— Maalmemnuniye ama, biliyorsunuz şu anda sezonu kapattım. Salon da kapalı...»

«— Biz buluyoğuz biğ yeğ... Üçyüz kişilik Zağosyan mektebinin salonu oluyoğ?»

«— Münasiptir. Ben dekorları ve ışıkları gönderirim...»

«— Ben size çok meğsi yapıyoğ... Yalnız acaba mümkün ben size saat onda geliyoğ ve papa işini konuşuyoğ?»

«— Şeref verirsiniz beyefendi...»

«— Siz o saatte evde oluyoğsunuz?...»

«— Tabii, sizi bekliyeceğim mösyö.»

«— Papacorcuğu corcu..»

«— Memnuniyetle sizi bekleyeceğim.»

«— Saat onda geliyoğum. Nasıl oluyoğ sizin adres ben buluyoğ?»

«— Gayet kolay... Yeşilyurt'ta sorun herkes gösterir...»

«— Ben tekrar meğsi ediyoğ... Bon suar, bon nui yapıyoğ...»

«— Bon nui beyefendi.»

Karaca telefonu kapattı. Memnun ellerini oğuşturdu. İyi, en aşağı bir onbin liralık ekstra iş çıkmıştı. Ekip de bir kaç kuruş alırdı. Hemen aşağıya inen Muammer bey, ortalığın toplanması için emirler verdi. Buzdolabında meyve, Amerikan barda viski, brandi, konyak olup olmadığını bizzat kontrol etti. Sonra yukarıya çıkıp böyle nâdide misafirlerinin geldiği zaman giydiği lâcivert elbiselerini giydi... Uygun bir kıravat taktı... Saçlarına Londra'dan aldığı losyondan sürdü... Terütaze aşağıya indi... Saate baktı... Daha vakit erkendi... Saat dokuza beş vardı... Eline Fransızca bir roman aldı... Koltuğuna oturdu...

Aksi gibi benim de o gece üstadı ziyaret etmek içimden gelmişti... Pek sevdiğim, sohbetine doyamadığım Muammer beyi sık sık yoklamazsam zaten kızardı... Hanımla birlikte yola çıktık. Gelirken de bir pastahaneye uğrayıp pasta yaptırdık. Saat tam dokuzu yirmi geçe üstadın kapısını çaldık... Kapıyı Gülsüm açtı.

«— Muammer bey evdeler mi kızım?»

«— Evet efendim. Bir misafir bekliyorlar.»

«— Misafir mi? O halde biz girmeyelim... Yalnız şu kutuyu kendilerine ver.»

Fakat içerden Muammer bey benim sesimi duymuş olacak ki seslendi:

«— Ulan, gelecek olan Sezar değil ya... Gelin içeri...»

Neyse girdik... Üstadın elini sıktık... Bizim hanım pastayı Muammer beye uzattı.

«— Aferin... Gittikçe Avrupalı oluyorsunuz... İçinde zehir filân yok ya...»

Ben gırgıra katıldım:

«— Yalnız bir tanesinde siyanür var... Artık kısmete...»

«— İnşallah onu bizim Gülsüm yer de, pilâv yapmasını öğrenir.»

«Kızım sen Serap ablanın yanına git. Erkeklerin içinde ne işin var...» diyerek bizim hanımı yukarıya sevketti. Biz iki erkek sigaraları yaktık.

«— Turne vaziyeti ne oluyor üstadım?»

«— Bu yaz dinleneceğim. Eylülde İzmir'e gideceğim sadece...»

«— Bakıyorum Monte Kristo'yu okuyorsunuz?»

«— Hepsi palavra... Gelecek olan misafire poz yapmak için... Yoksa bir simit uğruna senelerce zindanda yatan heriften bana ne?»

«— Demek gelecek misafiriniz Fransız?»

«— Herifin ne millet olduğunu anlamadım. Ağzında dolmalık biber varmış gibi konuşuyordu...»

«— O halde İtalyan'dır.»

«— Ne bileyim ulan ben! Burası lisan dershanesi mi?... Biri işte... Güya bir mektepte temsil verecekmişiz...»

«— Nerde?»

«— Kemah'ta... Sen de gümrük memuru gibi ama sual soruyorsun...»

«— Kızma üstad, sadece gerçeği öğrenmek istedim...»

«— Gerçekmiş... Zaten siz yeni nesil lisanı da .... ettiniz. Şuna hakikat desen izzeti nefsin mi rencide olur?»

«— Siz bu gece biraz sinirlisiniz...»

«— Hadi ordan... Bende sinir ne gezer... Sen çimdi bir konyak içersin tabii?»

«— Nerden bildiniz?»

«— Siz yazarlar içki içmeden yazar olamazsınız da...»

«— İlham veriyor... Biraz rica etsem...»

«— Ah, hariciye memuru özentisi herif... Kızım Gülsüm, şu kalemiyle milleti uyutan adama bir konyak getir... Fazla koyma, sonra hayatını anlatmaya kalkar...»

Muhabbet koyulaştıkça üstadın ağzından da bal akmaya başlardı. Konyak geldi... Çektim:

«— Haaa, anladım, bu Mateksas...»

Karaca alayla yüzünü buruşturdu:

«— Hayır, Mareşal Peten... Ulan bal gibi İnhisar konyağı...»

«— İnhisar mı?... Demek bu marka da var?»

«— Ulan cahil kerata... İnhisar, Tekel'in eski adı. Millet bir de sizin yazdıklarınızı okuyor...»

«— Okuyor ya ona bak.»

Muammer bey tekrar saatine baktı.

«— Misafiriniz gecikti.»

«— Evet... Ama herif taa Beyoğlu'ndan geliyor...»

O sırada hanımlar da aşağıya indiler. Bizimki bana bir göz atarak gülümsedi. Muammer bey bu göz atışı kaçırmadı:

«— Ne o? Kocanın çişi gelip gelmediğini mi soruyorsun?»

Gene güldük...

Serap hanım lâfa karıştı:

«— Nerde kaldı bu adam Muammer bey?»

«— Valla bilmem. Hâlâ gelmedi. Herifi yolda kaçırmış olmasınlar...»

Bizim hanım sordu:

«— Kim gelecekmiş?»

Ben güldüm:

«— Papa...»

Muammer bey alayla:

«— Hayır, dedi. Kardinal De Rişliyö... Yoksa biri şaka mı yaptı dersiniz?...»

Biz gülmeye başladık. Muammer bey şüpheyle yüzüme baktı:

«— Ulan yoksa sen işletmiş olmayasın beni?...»

Ben o zaman telefonda yaptığım taklitle konuştum:

«— Ben biliyoğ sizin neğde otuğduğunuzu. Zağnosyan mektebinden ben telefon etmiyoğ, evden ediyoğ...»

Bu sefer hanımla makaraları koyverdik. Muammer bey hayretle baktı, baktı... Sonra bağırdı:

«— Ulan aşkolsun, bunca yıllık aktörüm, bu kadar güzel kefere taklidi yapanı görmedim. Bal gibi de yuttum...»

«— Ben size teşekküğ ediyoğ... Meğsi...»

«— Ama hapı yutuyoğsun... Seni tuğneye götüğüyoğum ve piyesteki gazeteciyi sana bu taklitle oynatıyoğum...»

Hepimiz makaraları koyverdik. Muammer bey içeri seslendi:

«— Kızım Gülsüm, bu hergelenin getirdiği pastayı aç... Çay da yap... Mösyö Papacorcu ile madamına ikram edelim... Ama siyanürlüsünü bu mikroba koy ki temizlensin.»

Suavi SÜALP

Yazısız

AZ ŞEKERLİ

Çapkın bir arkadaşım vardı. Bir gün komşuya gitmiştik. Orada bize çay ikram ettiler. Çok çay sevdiğimizden bardak bardak çay içtik ve şeker kavanozunda zaten az olan şeker tükendi. Bunun üzerine arkadaşım, komşumuzun köyden akrabası olan yaşıtımız kıza seslendi:

— Şeker bitti, bize şeker getirir misin?

— Başka şeker yok, diye cevap verdi kız.

Arkadaşım mânalı mânalı:

— Öyleyse sen gel gir bardağa, dedi.

Saf olan köylü kızı anlamamıştı:

— Ben bardağa sığar mıyım hiç? Ancak bir parmağım girer.

Bunun üzerine arkadaşım:

— Olsun, dedi, zaten ben de az şekerli içerim!

Orhan ATLIOĞLU
Esen Apartmanları Sitesi 4. Apartman, kat: 2, daire: 3
Sırameşeler/BURSA

Sizin için

Yazısız
(Serdar GÜLEÇ) — 5. Sokak No: 47/5 Bahçelievler/ANKARA

HAKSIZLIK

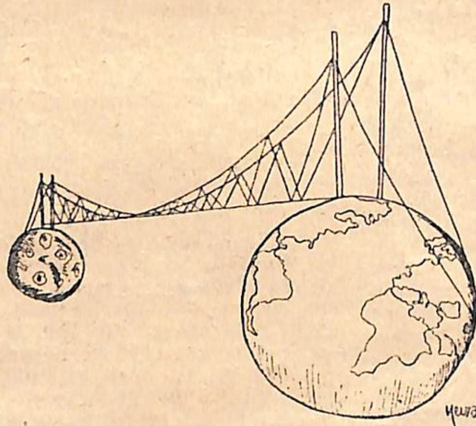
Beden eğitimi dersindeydik. Sınıfın en ufağı ben, en uzun boylusu da Numan'dı. Arkadaşa ufak yollu bir şaka yapayım demiştim. Bunu da aksi gibi hocamız görmüş ve ikimizi de yanına çağırmıştı. Korkarak yanına yanaştık.

— İkiniz de 3000 metre koşup geleceksiniz. Hanginiz sonra gelirse o diğerini sırtında 500 metre taşıyacak.

Numan hemen kabul etmişti. Çünkü birinci geleceğini biliyordu. Fakat ben ne yapacaktım? Hemen:

— Haksızlık bu hocam, dedim. Arkadaşın bir adımı benim iki adımım kadar. Ben 1500 metre koşmalıyım ki cezalarımız eşit olsun!

Naci KARTAL
Atatürk İlköğretmen Okulu
5 - i 60
Gökçeada/ÇANAKKALE

Yazısız
(Nevzat ERYILMAZ)
Bağdat Cad. 314 — Erenköy/İST.

RESMİNLE YAŞIYORUM

Resminle yaşıyorum, isminle yaşıyorum,
Pozunla hayâlinle, cisminle yaşıyorum.
Resminle yatıyorum, resminle kalkıyorum,
Öpücükle ıslatıp, koynumda saklıyorum.
Okulda ders boyunca, hep seni anıyorum,
Her dakika seninçin, yanıyor yanıyorum.
Sıraların üstüne, resmini yapıyorum,
Bir de kalb resmi yapıp, okları saplıyorum.
Uzun sivri çakımla, adını yazıyorum,
Sonra da kabartarak, yanları kazıyorum.
Sınavlara giriyor, zil'e katılıyorum,
Kopya çekerken bile, seni hatırlıyorum.
Fizik Kimya dersinde, hayâle dalıyorum,
Hoca soru sorunca, apışıp kalıyorum.
Verilen ödevleri, hep yanlış yapıyorum,
Her yıl senin aşkınla, sınıfta çakıyorum.
Ümide sığınmışım, hayâlle yaşıyorum,
Sensiz geçen günlere, hayata şaşıyorum.

MÜSLÜM ÖRENEL
Bayrampaşa Kartaltepe Okul Cad.
Mine Sok. No: 1 — İSTANBUL

Yazısız
(Tayfur ŞAPOLYO)

ALIR KAÇARIM

Kapıda, pencerede
Görünme gözüme
Bakıp gülümseme
Sonra,
Âşık olurum.

Dışarı çıkma
Yalnız dolaşma
Arkana takılır
Hemen o an,
Aşkımı ilân ederim.

Akşamları,
Bakkala ekmeğe
Çeşmeye suya gelme
Bir gün seni,
Alır kaçarım.

MAHMUT TURGUT

İDEAL EŞ

Ticaretle iştigal eden İdris bey, hali vakti yerinde, iyiliksever bir adamdır.

Müzmin bekârlardan Salih bey ise, aldığı maaşla zar zor geçinmeye çalışan küçük bir memurdur.

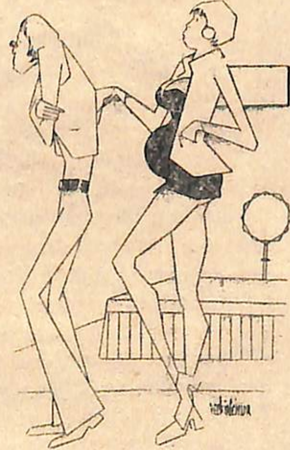
Bir gün ikisi evlilik konusunda konuşuyorlardı. İdris bey:

— Dostum, tek el şaklamaz... Tanıdığım zengin bir adamın güzelce bir kızı var, onu sana alalım... Adam seni yanına alır, bir daha yokluk yüzü görmezsin vallaha...

İdris bey devam edecekti fakat, başkasının tekeli altında bulunmaktansa, kendi kazandığı üç beş kuruşla idare etmeyi daha üstün bulan Salih bey sözünü kesti:

— İlginize teşekkür ederim âbicim, ben bir çingene kızıyla evlenmek istiyorum. Neden biliyor musun?... Çünkü, bir çingene kızı bana ikide bir; ben manto isterim.. entari isterim.. ayakkabı isterim.. et isterim.. süt isterim, demez. Yalınayak gezse de olur, âdi basmadan bir entariyi yıllarca giyse de olur... Üstelik, evde yiyecek maddesi kalmazsa; hadi hanım, şöyle mahallede bir tur at gel, dedim mi, cübbesini doldurur gelir... Dolayısiyle ekonomiktir. Üstelik de aşkları ateşlidir...

Veysel KARASOY
PTT. Memuru — DEMİRCİ

— Ne yapayım sevgilim, o gün heyecandan doğum kontrol hapı yerine başka hap yutmuşum!..
(Seçkin Temur — Ankara)

ADI MÜHİM DEĞİL

Bir lokantada akşam yemeği yiyoruz. İçeriye genç irisi bir vatandaş girdi. Yanımızdaki masalardan birinde yemek yemekte olan arkadaşına «Lan Rüştü, filmlerden ne oynir?» diye yüksek sesle sordu.

Avurdunu şişire şişire yemek yemekle meşgul arkadaşı zor belâ:

«— Yaman bir film oynır.» diyebildi.

Her haliyle köyden yeni geldiği belli olan arkadaşı üsteledi:

«— Adı ne diyrem da?...»

Yemek yiyen:

«— Valla adını bilmirem, amma yaman dövüş var.» dedi.

Bunun üzerine köyden gelen:

«— Yahu hangi artiz oynır? Cüneyt Arkın mı, Kartal Tibet mi?...» dedi.

Bu defa yemek yiyen kızgın kızgın başını salladı:

«— Yahu, ben filmin adına bahmıram. İyi bir dövüş var diyende girirem...»

Ve devam etti:

«— Şimdi de aşağıdaki sinemaya dokuza gidirem.» dedi.

Köyden yeni gelen ve her şeyi bildiğini sanansa:

«— Aşağıda ne oynir?» demez mi!?.

Gülüverdik gayri.

Ali ÂŞIK — Bayındırlık Müdürlüğü, KARS

AY BAŞI!
(Kemal DEMİRKOL — Ankara)

OTOBÜS tıklım tıklım doluydu. Yüzünü göremediği güzel vücutlu kadınla ister istemez birbirlerine yapışacak kadar yakındılar. Ama onu büyüleyen, bütün dikkatini çeken şey, bu dipdiri vücudun yakınlığından duyduğu sıcaklık değil, genç kadının omuzuna astığı çantaydı.

Saint - Lazare durağında durduklarında, sallantıdan ve itiş kakıştan yararlanarak çantayı kimseye çaktırmadan açtı, becerikli sağ elini içine soktu ve cüzdanı çekip alarak vakit kaybetmeden kalabalığa karıştı, otobüsten indi. Temiz havayı derin bir şekilde içine çekti, ilk rastladığı kahvenin W.C. sine girerek cüzdanın içindekilere bir göz attı. Göz atmasiyle okkalı bir küfür savurması bir oldu: Beş tane on franklıktan başka bir şey yoktu bu yepyeni cüzdanda!...

Şanssızdı bugün... Cüzdandaki bu beş tane on franklıktan başka bir de kimlik kartı vardı. Kimlik kartını okumaya başladı: Yaş 35, Simone Herbert, Sekreter. Lamarck Caddesi No: 9.

İlk defa tuhaf bir duyguyla ürperdi. Sadece sırtını, dalgalı sarı ve kısa saçlarını gördüğü güzel vücutlu kadının kimlik kartındaki fotoğrafı ne kadar da cana yakındı! Otobüste yüzyüze gelmedikleri ne büyük şanssızlıktı! Hattâ böylesine şirin bir yüzle karşı karşıya gelseydi, onun cüzdanını çalmaya asla cesaret edemiyeceğine bile neredeyse kendi kendini inandıracaktı. İlk kez böylesine sarsılmıştı. Hiçbir kadın, aşıracağı bir cüzdan kadar heyecan vermemişti ona. Şu halde, kaderiydi bu... Ve aşk yanından sürtünerek geçerken, içi gülünecek kadar az bir parayla dolu bir cüzdana sahip olmuştu sadece.

Birden kafasında bir fikir parladı. Her zamankinden ayrı bir davranışta bulunsa ne olurdu yâni? Elli frangı saklayıp, kimlik kartıyla boş cüzdanı bir çöp sepetine atacak yerde.. hepsini, kimlik kartında yazılı adrese götürüp, güzel resmin sahibi kadına verse daha hoş olmaz mıydı? Kadın böylesine dürüst bir davranış karşısında heyecanlanırdı... Bir kadın da ne zaman heyecanlansa...

Bir saat sonra, kimlik kartında yazılı olan evin kapısını çalıyordu. Kapıyı genç kadının kendisi açtı. Biraz hayâl kırıklığına uğradı. Kadın, resimde göründüğü kadar sevimli değildi. Demişti ya, şanssız günündeydi. Ama insan bir kez bir karar aldı mı, onu sonuna kadar yerine getirmeliydi. Güçlü bir sesle:

— Madam Simone Herbert siz misiniz? diye sordu.

— Evet benim.

— Bu cüzdanı Saint - Lazare otobüs durağında buldum. Kime ait olduğunu anlamak için onu açmak cesaretini gösterdim. Adresinizi görünce onu polise verecek yerde, buraya kendim getirdim. Tamam mı lütfen bakar mısınız?

Şaşkınlık içinde cüzdanı alan ve içinde elli frangının da olduğu gibi durduğunu gören genç kadın:

— Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum mösyö, diye mırıldandı. Onu kaybettiğimi ancak eve geldiğimde farkettim. Daha çok kimlik kartım için üzülmüştüm. Belki güleceksiniz ama, otobüste birinin onu çaldığını sanmıştım.

— Aman madam, otobüse dürüst insanlar biner.

— Bunu bana doğruladınız. Yorgunluğunuzu giderecek bir şeyler ikram edebilir miyim size? Meselâ bir kadeh şarap...

— Çok teşekkür ederim.

Bu şekilde, genç kadının evine girdi. Aradan bir ay geçti ve o hâlâ orada idi. Genç kadın fotoğrafındaki kadar sevimli değildi ama, bir bekârı tatmin edecek birçok avantajlara sahipti: İlkin duldu, ciddî bir işi vardı, —bir umum müdürlükte sekreterdi—, güzel yemek pişiriyordu, içi zevkle döşenmiş bir daireye sahip olduğu gibi, ateşli bir dişiydi de. Bankada parası vardı. Çalışkandı. Ne çocuğu, ne de bakmak zorunda olduğu yaşlı annesi vardı. Eh, kimsesiz bir bekâr için kadının bundan elverişlisi can sağlığıydı.

Aşk hikâyeleri dürüst bir davranışla başladığından, bir yankesici olduğunu ona söyleyemedi. Büyük bir tuhafiye mağazasında çalışıyordu o. Zaten kadının bir şey sorduğu ve istediği yoktu ki! Para istemiyor, kira istemiyordu! Beraberlikleri yetiyordu ona. Beraber yiyorlar, televizyon seyrediyorlar ve sevişiyorlardı. Sabahları erkenden beraberce evden çıkarak ikisi de işlerine gidiyorlardı. Akşamları da aynı saatte dönüyorlardı. Artık bir serseri yaşantısından kurtulmuştu. Gözünün içine bakan, kıravatlarını zevkle seçen, gömleklerini satın alan ve yıkayan bir sevgilisi vardı. Bir gün:

— Sana timsah derisi bir kemer alacağım, dedi Simone.

Oh, böyle bir kemeri çoktan beri istiyordu.

* * *

Bir cumartesi öğleden sonra, o da Simone'a bir hediye almak istedi. Ve büyük bir mağazaya girdi. Ama birden, kemerlerin dizili durduğu raflardan birinin önünde sevgilisi Simone'u görünce ne yapacağını şaşırdı. Az sonra, şaşkınlığı sevince döndü. Sevgili Simone, şüphe yok ki timsah derisi kemerini satın alacaktı ona.

Genç kadının ince parmaklariyle işaret ettiği timsah derisi kemeri alarak evirip çevirişini zevkle seyretti. Satıcı kızlar da onunla hiç meşgul değillerdi doğrusu.

Ve sonra... sonra... Aman Yârabbi! Simone kemeri kimseye farkettirmeden cebine indirdi ve kalabalığa karışıverdi!...

Bir an onun nereye gideceğini düşünemiyecek kadar afalladı. Sonra kahkahalarla gülmeye başladı. Demek o da meslektendi!

Akşam, yatağının üzerine konan timsah derisi kemeri görünce:

— Sevgili Simone, dedi, beni şımartıyorsun. Ama bak, ben de sana bir hediye aldım...

Cebinden çıkardığı cici bileziği uzattı.

— Oh, hayatım... Ama çılgınlık bu! Bu bileziği satın almak için iflâs etmiş olmalısın!

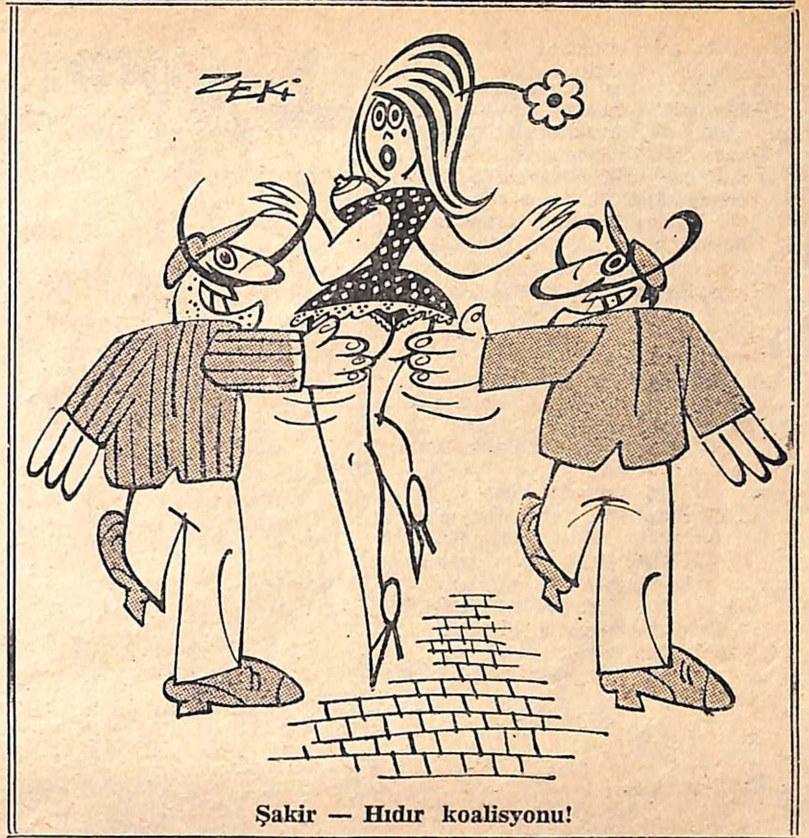
— Senden kıymetli değil sevgilim!

O gece televizyon seyretmeden erkenden yattılar ve her zamandan daha mutlu bir uykuya daldılar. Sabah, ilkin uyanan delikanlı, sevgilisini öperek uyandırdı:

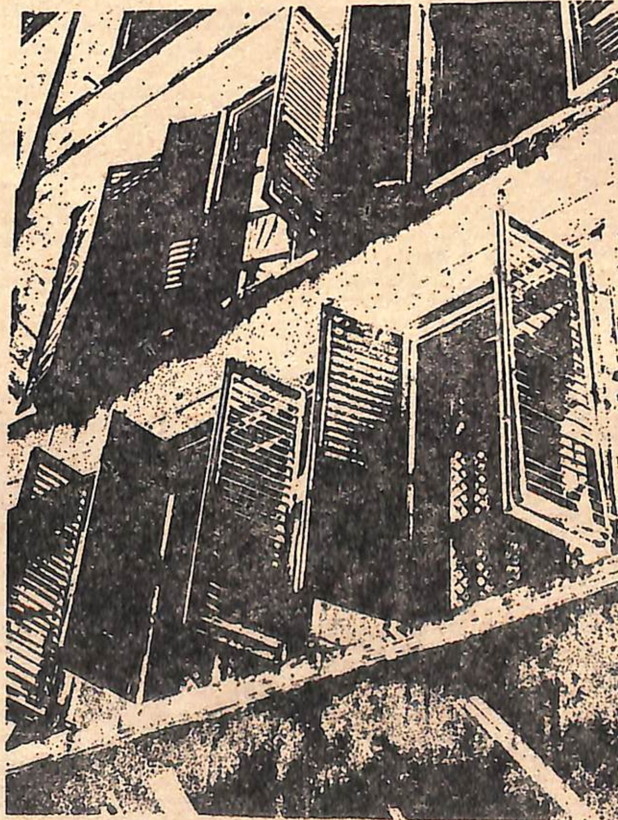
— İstersen sevgilim, dedi, ikimiz de bir gece kulübünde hokkabazlık numaraları yaparak hayatımızı kazanalım bundan sonra. «El çabukluğu marifet» adlı bir dizi programına katılır ve harikalar yaratırız. Ne dersin?

— Mükemmel bir fikir derim sevgilim. Kabul.

Çeviren :
Süheylâ AYKUT

Şakir — Hıdır koalisyonu!

(Basın: 20384 - A - 60206 — 83)

AKBABA TOTO

Bir bilenler arasında çekilen kurada 25 lira kazananlar:

Sabiha TUĞRUL Anıttepe/ANKARA
Rasim KOYUN Beycuma/ZONGULDAK
Mehmet GÜNER Bayramiç/ÇANAKKALE
Hasan İNER Şuhut/AFYON
Serpil İPEKÇİ MALATYA
Ali UÇMAK (Fazla kuponla katıldığı için 2 X 25 lira kazanmıştır.) KAYSERİ
Mustafa KUMBUL İnciraltı/İZMİR
Cahit KOLOĞLU Üsküdar/İSTANBUL
Celâl KESKİN HATAY
Mevlût ÖZCİĞER ANTALYA
Yüksel TAMUSTA Üsküdar/İSTANBUL
Kâmil KURŞUN BALIKESİR
Musa ÇETİN Asansör/İZMİR
M. Ali TURHAN Ereğli/KONYA
Mustafa Faruk PALA ADANA
Halil ŞAHBAZ EMİRDAĞ
Ahmet ERTEN Etlik/ANKARA
Ayşe S. ÖZBAY ANKARA
Veysel KUTLU KURUKÖPRÜ
Muzaffer ARISAN Paşabahçe/İSTANBUL
Yaşar AYDIN DİYARBAKIR
Füsun DİNÇER Göztepe/İSTANBUL
Seher ERMİN Karaköy/İSTANBUL
Mustafa ULUSOY KONYA
Kahraman TUNACAN Bostancı/İSTANBUL
Bedia ARIKAN ESKİŞEHİR
M. İlhami YALVAÇ TOKAT
Mukaddes ÖZSERİN DİYARBAKIR
Cengiz ŞAHİN İskilip/ÇORUM
Adnan YÜCEL Yeşilyurt/İSTANBUL
Nihat BULUT ELÂZIĞ
Recep KARAKURT Kozlu/ZONGULDAK
Mücahit TOPRAK Dazkırı/AFYON
Vedat CAN BOLU
Orhan ŞAFAK DENİZLİ
Ali ARLI BURDUR
Sündüs ÇAVUŞOĞLU KASTAMONU
İbrahim GÜNERKEN Mersinli/İZMİR

AKBABA
Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

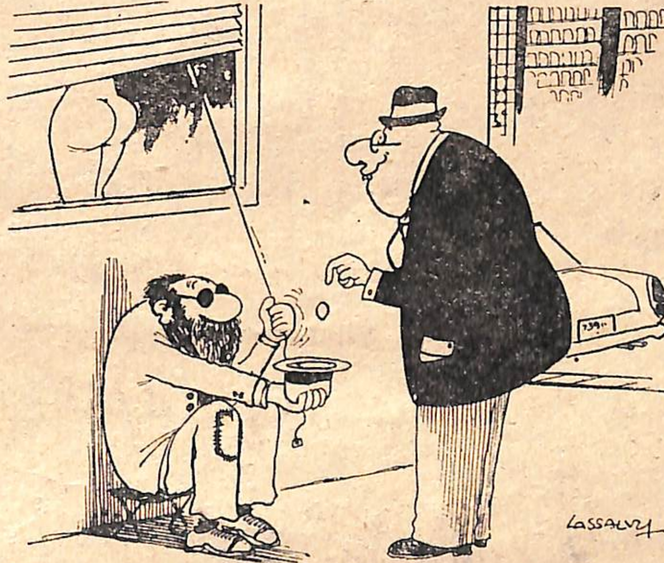

Katil!

Kendini son derece istidatlı bulan genç, gecenin geç saatini unutmuş, durmadan piyano çalıyordu. Birden sokak kapısı çalındı. Kapıyı açtı. İki polis görünce karşısında şaşırdı. Tabancalarını çekerek içeri dalan polisler:
— Kurbanların nerede? diye sordular.
— Ne kurbanları? Kimler?
— Şubert ile Lizt isimli adamlar?
— Bu adamları tanımıyorum. Buraya gelmediler.
Polisler, sertleşti:
— İnkâr etmeyi bırak. Adamları ne yaptın? Az önce karakola telefon eden üst kat komşunuz, Şubert ile Lizt'i öldürdüğünüzü haber verdi.

Birinci ve ikinci Hitler

Tımarhane bahçesinde konuşan iki deli, bir süre sonra birbirleriyle tanışmak hevesine kapıldılar:
— Ben Adolf Hitler'im, dedi biri. İkinci Dünya Savaşını başlatan adam.
— Ya! diye onun boynuna sarıldı diğeri. Ben de deminden beri, «Bu adamı nereden tanıyorum?» diye kendi kendime sorup duruyordum.
— Ya siz kimsiniz?
— Ben de Adolf Hitler'im. İkinci Dünya Savaşını bitiren adam!

Yazısız

Suç delili

Ünlü bir avukat, jüri üyesine:
— Fikrinizi sorabilir miyim, müvekkilimi suçlu mu, suçsuz mu buluyorsunuz diye sordu.
Jüri üyesi gülümseyerek:
— Suçlu olabileceği kanısındayım, dedi. Aksi halde, savunması için sizin gibi ünlü bir avukatı tutmazdı!...

Esmer delikanlılar

Falcı, falına baktığı genç kıza:
— Yakışıklı esmer bir gençle yakında karşılaşacaksınız, dedi.
Genç kız sıkıntıyla içini çekerek mırıldandı:
— Karşılaşmak bir şey değil, her gün bir kaç tane yakışıklı esmerle karşılaşıyorum, fakat onları nasıl durdurup konuşmalı. Asıl onu söyleyin bana!...

Daha önce söylemiş

Genç kadın kocasına:
— Şoförümüz Jean'a yol ver, dedi.
— Neden? diye sordu kocası.
— Beni sıkıyor da ondan...
— Tuhaf şey! Gayet iyi araba kullanıyor, durup dururken huzursuzluk çıkarma!...
Ve genç koca bu küçük sabah çekişmesinden sonra işine gitti. Akşam eve döndüğünde, karısını Jean'ın kolları arasında görünce bağırdı:
— Bu ne rezalet!...
Kadın, sakin bir tavırla:
— Sana önceden onun beni sıktığını söylemiştim, dedi. Ama sen bir şeye gözlerinle görmeden inanmazsın ki!...

— Müdür bey şu anda işlerine bağlanmış durumda!..

Ölüm sebebi

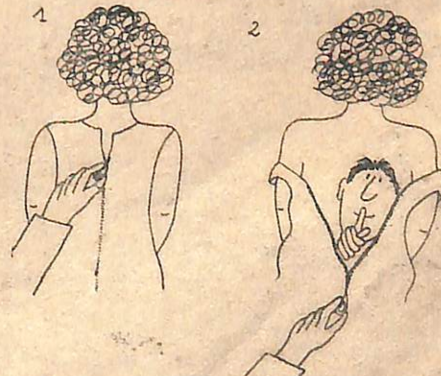
Dünyadan yeni göçen iki kişiye görevli melek yeryüzünü nasıl terkettiklerini sordu.
— Ben, dedi biri, fazla evhamlılığım yüzünden buradayım. Bir öğleden sonra bürodayken biri bana telefon ederek karımın beni aldattığını bildirdi. Deli gibi eve koştum. Karımı yatağında uyur bulmama rağmen şüphe ve hırsla her yeri aradım. Dolabı kırdım, sandığı pencereden fırlattım attım. Belki de heyecandan ve harcadığım güçten, birden kalbim duruverdi.
Görevli melek diğerine sordu:
— Ya siz?
— Ben de onun pencereden attığı sandığın içindeydim.

Nasıl olacak?

Yaşlı karı koca yolda gidiyorlardı. Bir aralık koca, yanlarından geçen genç ve güzel bir kıza hayran hayran baktı. Farkına varan karısı sinirlenerek:
— Evet, bu kız bugün güzel ve bütün bakışları üzerinde topluyor ama, otuz sene sonra kim bilir nasıl olacak?...
Kocası dalgınlıkla:
— Nasıl olacak, diye mırıldandı, tabiî senin gibi!

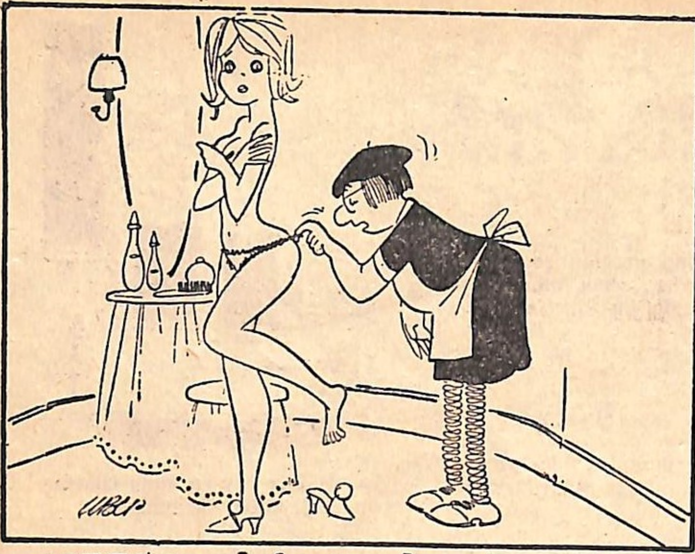
Talihsizlik

İki arkadaş konuşuyorlardı:
— Talihsizliğe inanır mısın?
— Evet, inanırım ve bu inancımı doğrulayacak delillerim de var.
— Ne gibi?
— Düşün bir kere, bir milyoner kadınla evlenmeyi çok istiyordum. Fakat gel gör ki hayatımda ilk rastladığım milyoner kadın da evlenme teklifimi reddetmesin mi?... Buna sen talihsizlik demezsin de ne dersin?...

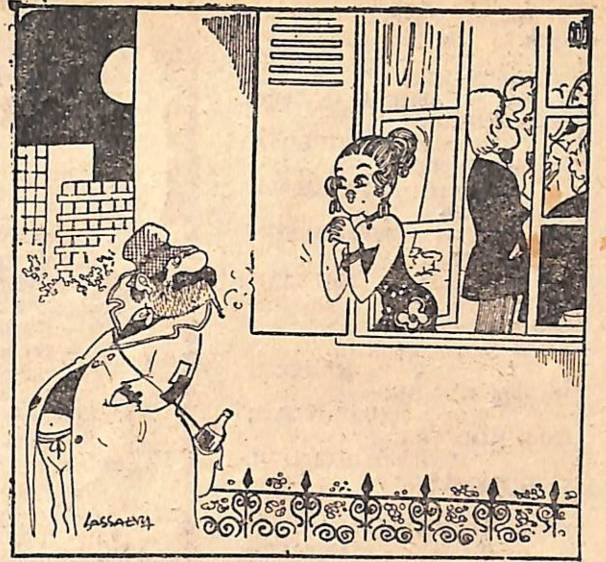

Yazısız

Dünya Karikatürleri

-AFFEDERSİNİZ, BENİM KÜLOTLARIMDAN BİRİ SANMIŞTIM!..

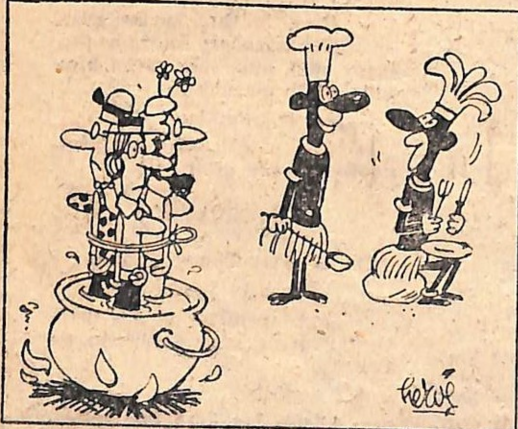
-N'OLUR DAVETİMİ KABUL EDİN... MASADA 13 KİŞİYİZ DE...

-OLTA ATMADA USTA OLDUĞUNA İNANDIM ŞİMDİ!..

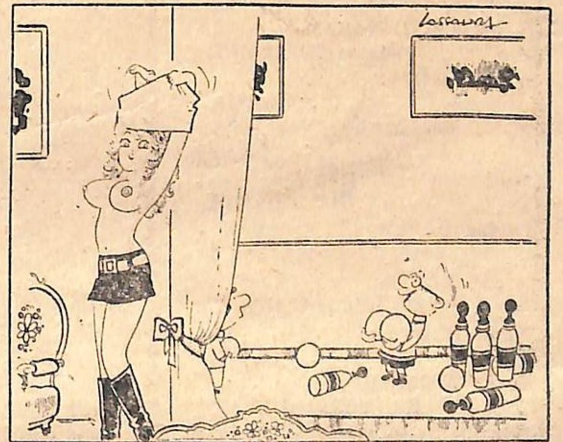
-Zİ.. Zİ.. YAYA RERE.. Tİ... Nİ.. Nİ... ZİN.. SESE... BEBEBEBİ NENENE... DİDİR... BABABAYIM?

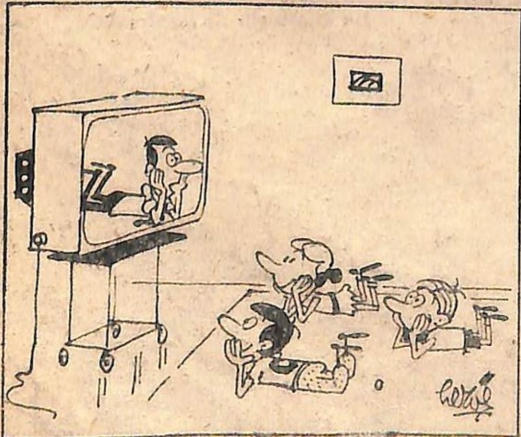
-BANA BİR KUŞKONMAZ YETER.. BİLİYORSUN, BEN SEBZE YİYENLERDENİM!..

-ŞİKÂYETİ BIRAK! KÜREK ÇEKMEK VÜCUT GÜZELLİĞİN İÇİN GEREKLİ!

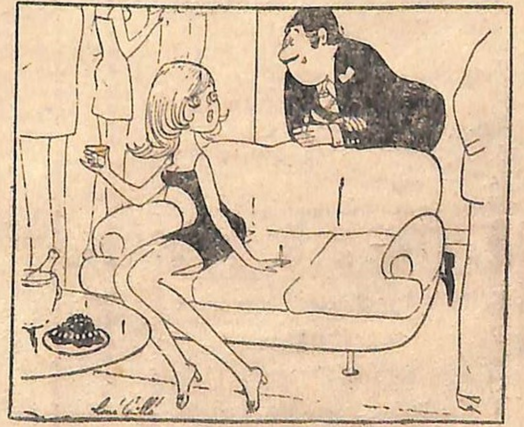
-ABLAN İŞTE BÖYLE GÖRÜNÜYOR... KORKUNÇ!..

-ŞİMDİ "ÇOCUKLAR İÇİN" YAYINIMIZA BAŞLIYORUZ!.

-YA SEN; YENİ HİZMETÇİMİZİ NASIL BULDUN OĞLUM?

-YETİM OLUŞUNUZ NE İYİ.. BEN DE SİZİN GİBİ BİRİNİ EVLÂT EDİNMEK İSTİYORDUM!..

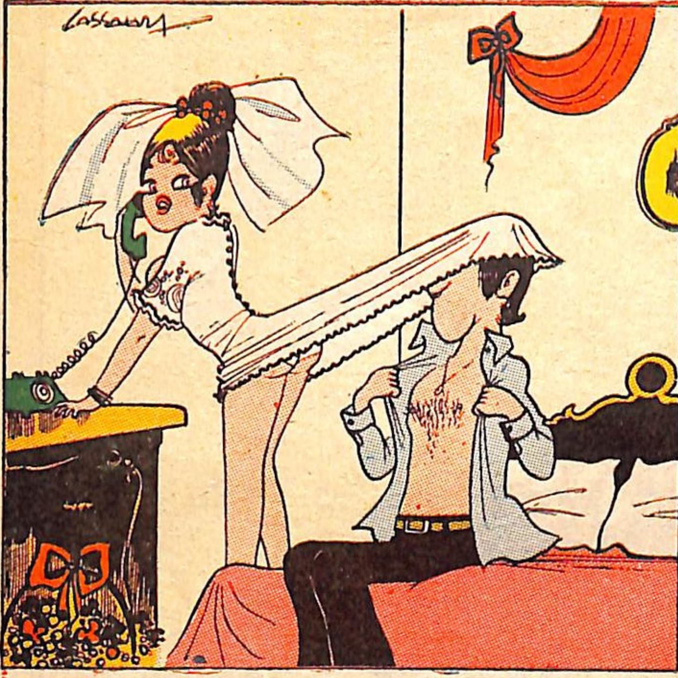
BİLİYOR MUYDUNUZ?

539 478
Türk çocuğu
açtırdıkları
tasarruf hesabıyla
geleceklerini
İş Bankasına
bağladılar

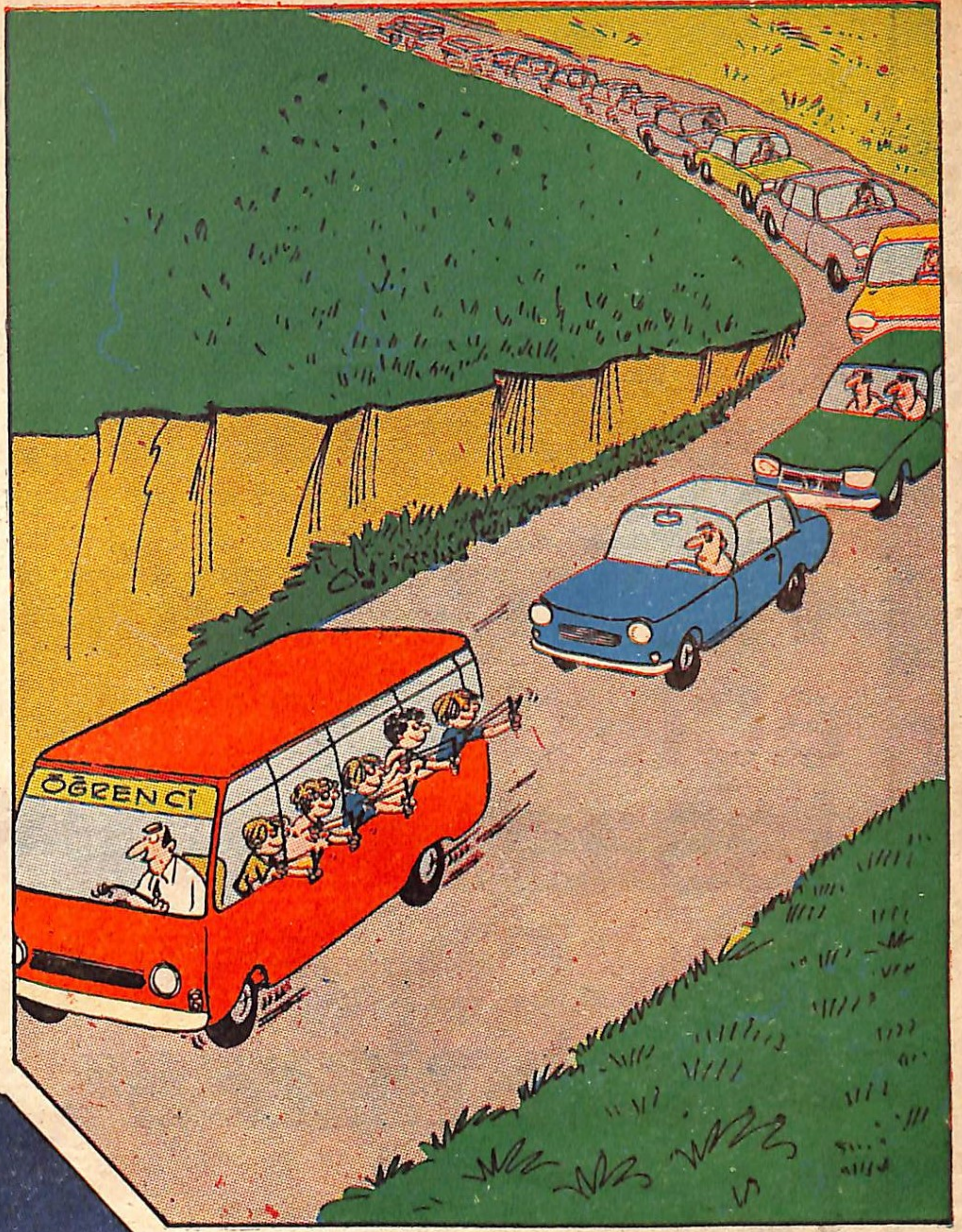

TÜRKİYE
İŞ BANKASI
PARANIZIN...
İSTİKBALİNİZİN
EMNİYETİDİR

(Yeni Ajans: 1824 — 84)

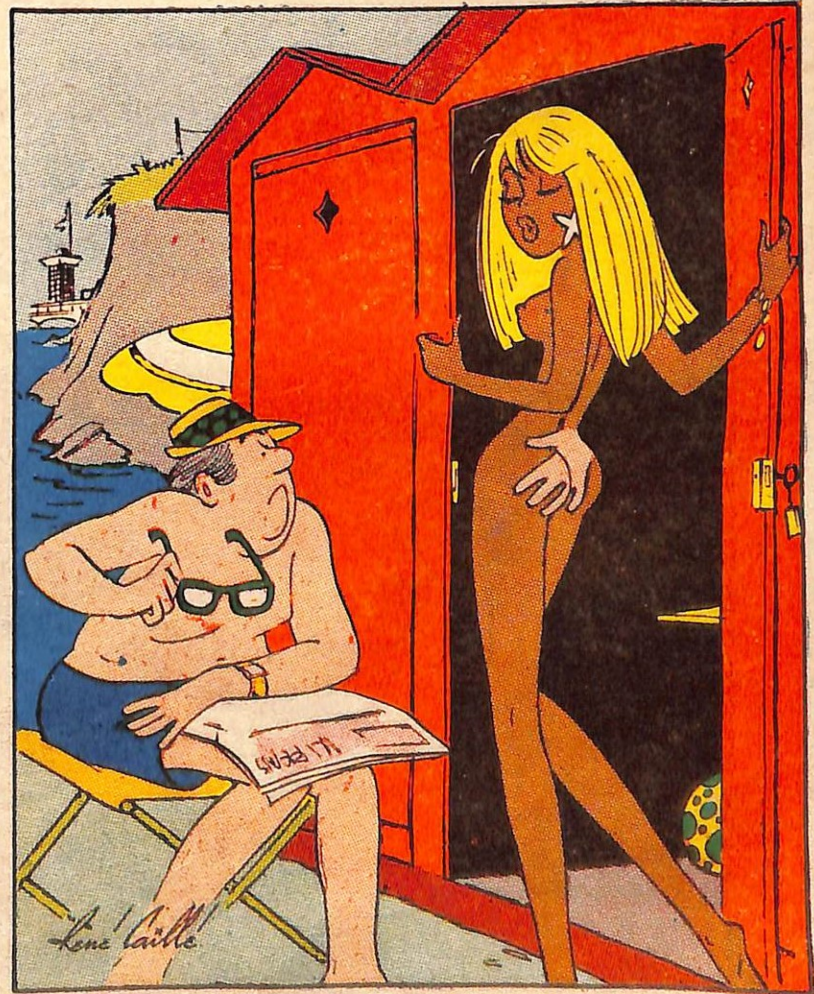
-KOCAM SİZE CEVAP VEREMEZ.., ŞİMDİ ÇOK MEŞGUL!..

YAZISIZ

YAZISIZ

-ISSIZ BİR YER BULDUM VE ORADA SOYUNUP GÜZELCE YANDIM!..